

B

380.

Langens

Handwritten text, possibly a signature or date, in cursive script.

Large decorative initial letter 'D' in cursive script.

Vertical text, possibly a title or publisher information, in a stylized font.

Vertical text, possibly a title or publisher information, in a stylized font.

Vertical text, possibly a title or publisher information, in a stylized font.

Vertical text, possibly a title or publisher information, in a stylized font.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 380.

Handwritten signature

Handwritten text in Hebrew script at the top left, including the word "בית" (Beit) and other illegible characters.

Large, decorative handwritten signature in cursive script, possibly "Lion Gompertz".

Handwritten text in Hebrew script, including the word "בית" (Beit).

Lion Gompertz

Lion Gompertz in Hebraic script

Handwritten signatures: Lion Gompertz, B. M. Gompertz, Rosij Nathan Gompertz

Handwritten signatures: Rosij Leopold, Rosij Schönefeld

בית אלקנה
לפי הארון
לפי ד
כבודו כבודו
קדוש
כבודו

כבוד

Handwritten scribbles and marks at the bottom right.

Handwritten text in a cursive script, likely a signature or a short note, located in the upper right quadrant of the page. The text is written in dark ink and is somewhat difficult to decipher due to its cursive style and the age of the document. It appears to be a name followed by a date or a short phrase.

Handwritten signature and text in Hebrew script, including the name "Hampel" and the words "ל ש ר י ם ת ה ל ת".

1128450

שיר ירירות

ליום חתונה החכם והנכון מהר"ר

יעקב דירגאוויש יצ"ו

עם הכלה הבתולה המהוללה הצנועה מרת

רחל דאדוויגא אינריקש יצ"ו

חברתיו אני הצעיר משה חיים בכמ"ד יעקב חיים
לוצאטו ז"ל

גרפס פעם ראשונה בק"ק אמשטרדם בשנת תק"ג

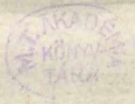
ועתה גרפס שנית פה ק"ק ברלין

שנת

תק"ם לפ"ק

[Faint, illegible handwritten text at the top of the page]

[Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a set of initials]

אליכם משכילי עם :

אליכם בחורי חמד / המשתוקקים לדעת משל ומליצה /
 הרודפים לדבר נחות ! ותבקשו ולא תמנאו / כי גמר
 ממשל משלים / פקו דוברי נחות מכינינו / מעת נקתם חזון וכביץ /
 ובל איש ואיש אף החכם אשר לו חיד לטעום דבש המליצות אשר בכ"ד
 ספרי הקודש / ילצה לכתוב על ספר כלשון נח ונקי את ארץ הולידו
 עשתוקותיו / והחכמה נשארה טמונה בלבו / עד אשר עמו תמות חכמה /
 ואם עמדו איזה מחברים קדמונים ומכרו ספרים בחכמת המשל והמליצה
 ובשירים יקרים / כמו ספרי האחריו והבדרשי והפניני והנקדן וכן סהולף
 וכן מסדאי / הנה מעשים המה הספרים ההם / גם קצתם לא דרכו
 בנתיבות מליצות ספרי הקודש / אשר עניניהם ומוסרם / הוא הודם הוא
 הדרם / וההצלחה האמתית תכליתם / והאשר הנצחי פרי כוונתם / ועם
 קוצר מאמריהם / מאד עמקו מחשבותיהם / לא כן שירי התחכמוני
 וספר המחברות / כי רוב עניניהם בניים על מעשים דלי הפכלית ורזו
 הכוונה / ועל הספורים אשר יספרו מוזרות בלכנה :

אולם כדור שלפנינו עמד איש חכם מפורסם / ה"ה מוהר"ר משה
 חיים לוצאטו ז"ל / וחבר ספר נפלא להלל מאד / קראנו
 לישירים תהלה / אין ערוך אליו בכל ספרי המליצה / מעת חשבו
 הרואות בארזכותיה / בו הרים קרן לשון הקודש / בו הנמיח שמם
 תהלת שפת עברי לישירי לבב / ואל המדות הטובות והרעות שם עניו /
 כמו האמת והשקר / היושר והעול / החכמה והסכלות / הסבלנות
 (שהיא פרי הענוה) והגאווה / ודומיהם / ויעשם כתבנית בני אדם /
 ויעמ באפס נשמת חיים / וישם דבר כפיהם לאמר / בואו נא ועמדו על
 דגליכם / להתוכח איש את רעהו / להראות העמים והשרים למי יאתה
 התהלה / ולמי ראוי השבח והתפארת / ולמי יתר שאת ויתר עו
 ככשרון המעשה ?

והחכם המוכר נתן בחכמתו את ראשית ההצלחה המדומה אל השקר
 העול החמס והתרמית / ואל הגאווה והגאון ופי תהפוכות /
 עד כי נברו מאד על הארץ / וכמעט קט מעמדו דגלי היושר / ותושלך
 אמת ארצה / והתהלה נכבשת לשפחה לפני אחד מעבדיה הפמיתים /
 וילדיה כולם זרע אמת הנמואלים כמו נחשבו לכבלי מרש זיומן לשבי עווס
 ביד זר ומייתם למחיתים / ותרף תהלה כצדק עולליק / ובהנה נר ואור
 חשך בעריפיה / והשרים והוקנים נבלו / צדקים אמוס בראותם בני
 עבדים משלו / ונכבדו ארץ המה ברעו ונפלו / עד אשר רחם ה' את
 הארץ

הארץ / והיתה הרומה / להרים קרן היושר / להשיב האמת על מכונן /
ולהצמיח לשון תרמית / ועד ארגיעה לשון שקר / וכרוזא קרי במיל
להשטיח זמנין / כי תפתן התהלה אל היושר אהובה מימי נעוריה /
ואהבת נעורים כל תשכח עוד לנצח :

עוד השקיף החכם הממחר הנזכר בספר זה אל תולדת היצורים /
וידבר על העצים ועשבות הרים / וישם שם מקום גם לאלה
הממקרים / והכל בלשון צח שהשתמשו בו כותבי המקרא / וכל הקורא
ספרו יתפלא על המחשבות העמוקות של החכם הזה / וישתומם על רוב
חכמתו / ויתמה על צמות לשונו / כי הדבר קשה עד מאד להביע אומר
במקרים כאלה בשפת עברי / כי לא נמצאו בספרי הקודש שרשים ומלים
לאלה העיונים כי אם מעטים / זעיר שם זעיר שם :

והתועלת היוצאת מספר זה / כי בחורי חמד יתנו לבם אל לשון
הקודש / ללמוד אותו היטיב / עדי ימיהו לדבר צמות /
ובל יאמרו אמרו נגורנו / בשכבר הכל נשכח / כי אין עוד כביא / ולא
אתנו יודע עד מה מדרכי הלשון ההוא / ולמה כיגע לריק / כבקש ללא
הועיל ? כי אף אם נחפשה דרכיו ונמקורה לא נמצאם / אכן עתה
בקראם בספר זה הממחר בימינו / ידעו כי לא אלמן ישראל מהלשון
ההוא / אך עולמו נמצא לכל מבקשיו / וכדרש לכל דורשיו / מלבד
התועלת הגדולה מן הראשונה / כי אמריו הטורים ימשכו לבב כל איש /
להפוך מחשבותיו מן הרע אל הטוב / עד אשר ימשול ביצרו להגביר
המדות המעולות על הפחותות / והנאות על המנונות / ולהשיג התכלית
הנרצה לפני ה' / ומי לעולם :

והספר הנזכר הדיפוסו הממחר בעצמו באמסטרדם בשנת תק"ג /
ולא הדיפוסו ממנו רק חמישים ספרים / ולא הוכחו כי אם אל
אונרות הנכירים הספרדים שבאמסטרדם י"ו / ולכן כל מבקשו לא
ישיגו / אם לא יתן הון רב באהבתו :

ולבן הדפסתיו מחדש / בדפוס כאה על נייר טוב ובאותיות משוכמות /
לתועלת בחורי חמד / להלביב לבותיהם אל הלשון המקודש /
ולשקוד על דלתותיו יום יום / ועתה אחי ורועי תנו לבבכם אל הספר
הזה / וקראו בו בעתות הפנאי / ותתענגו על ופני מליצותיו ועל צמות
לשונו / ולמדו את בניכם להרגיל עצמם בלשון הזה / אולי ימננו ה'
וירצנו / להשיב כימי קדם שבותנו / ולרפא לשוננו / ולשון עלגים
תמחר לדבר צמות במהרה בימינו / נאם עבדכם / החפץ בטובתכם /
ושמח בשלותכם / ושם בשלומכם :

שלמה במוהר"ר יואל ז"ל מדובנא רבתי יע"א :

ביום

טובה אורה ושמוחה / כי ה' דבר צבי לדיק / זה חלק טוב
אשר היטיב ה' את הישר הולך / ותאות דדיקים יתן להנחיל
אזכרו ברכה ושלוס ולישרי לב שמוחה הדר הוא לכל חסדיו
עיניהם יראו וישמחו יגל לבס בה' :

אך

זה היום שקויתיו מנאתי ראיתי הולך בתוס ינאז טוב וטפל רוח
יתמוך כבוד / גטע שעשועים אשר מניעוריו גדלוהו מי התורה
והעבודה / ויף בגדלו ותארכנה פארותיו להבין ולהשכיל בחכמה וכתבונה
וכדעת אף חכמתו עמדה לו ללכת בדרך תמים לשמור את מצות ה' /
וללכת בדרכיו יראת ה' היא אונרו / נאה בטובה זית דענן יפה פרי תואר
שזכה לב' שלמות תורה וגדולה במקום א' / וכתר שם טוב עולה על
גביהם / חכו ממתקים וכלו מממדים / הוא על כדיות יקום ועל
גמילות חסדים :

ישיב

ה' לו כדקו לעת מנאז זו אשה / נכס אחת אכיס כתנה לו
מאת המלך מלכו של עולם / מן וכבוד טובה כפולה ומכפלת
טובה על טובה יקראו / כחור שא עיניך וראה / ברכת ה' אלהיך אשר
יתן לך / תן עיניך ביופי / תן עיניך בעושר / תן עיניך במשפחה /
אחת מהנה לא כעדרה אשה רעותה לא פקדו / כי מתת אלהים היא /
הלא זה מודשתי וכן גרני החכם ונכון כהר"ר יעקב בן הגביר המרומוס
האלוף המהולל החכם הנעלה כ"ה ר' משיה דייגאווישי יצ"ו אשר
לקח לו את הבתולה הנכונה תשואות מן מן לה מרת רחל בת הגביר
המרומוס האלוף המהולל המשכיל ונכון כ"ה ר' יצחק דאדויגא
איגריקשי יצ"ו כלם אהובים כלם ברורים שרש וענף אבות על בניס
נודע בשערים שמים ותהלתם על קצוי ארץ :

אמרתי

אני בלבי הנה העת עת דודים עת הזמיר הגיע / הפעם אודה
את ה' / הטוב ומטיב מטובו לטובים ותהלות ידידי אשירה
ואזמרה נגד אחי ועמי / ובשמחת לבבו ישמח לבי גם אני / כי אהבת
עולם אהבתיו ובקירות לבבי חקותיו עטרות לראשי אעבדנו / אקותיו
ולא ארפנו :

בשום

שרעפי ומזמותי תתהלכנה / לכקש להם מאשר ינאזו אבני
מליצה ואבני שיר לכנות לה בית לזמרתו בארץ הלולים והנוקף

שם על מכותה / וארח כשירים אבינה ברמות / והנה אין כמשל להצמיח
אמת וללמד דעת לגלות עמוקות מני קשך ותעלומה להוציא אור לפקות
עינים עורות ופתאים להקנות לב / כי את אשר לא ידעו ישכילו ואשר
לא שמעו יתבוננו :

לד אמרתי הנה באתי / אפתחה כמשל פי אביעה חידות מני קדם /
הליכות עולם כמנהגו הכל כאשר לכל הטוב והרע החכמה והסכלות
הדקדק והרשע האמת והשקר גם את זה לעומת זה / יקומו כל כנערים
וישחקו לפניו איש לדרכו הבוגד כבוד והשודד שודד והקסיל כמשך הולך /
עד יערה עלינו רוח ממרום והאלהים יבקש את כרדף :

אלה תולדות פרץ הזון והעת כי עת רעה היא / כי זכה תזנה הארץ
אחרי רהבים ושטי כזב / ויגוב התרמית את לב ההמון ויוליכם
אחרי הבבלים אשר לא יועילו ולא יליבו כי תהוה הגוה ורהבם עמל ואון /
ויהיו הם מאשרים זדון ואת הרוק יהללו לא באמת ולא בצדקה כי רוח
התאוה התעם ומדומי הדמיון הדיחוס / חכמת קופרים תסרת /
והסכלות תעלא בעידיניה :

אשרי תנימי דרך גבורי כח עושי דברו וצדיק באמונתו יסיה עד יגיע
לא יסיר תומתו ממנו וקוי ה' יחליטו כח כי עד לדק ישוב
משפט / ואחריו כל ישרי לב ישמחו יעלצו לפני אלהים ויאמר אדם אך ערו
לצדיק / כי אל אמונה הוא מסכות מתהפך בתקבולותיו / ומודעה יד ה'
את עבדיו / וזעם את אויביו ושק גבהות אדם ושפל רום אנשים / ועגוים
יירשו ארץ ותמימים יותרו בה / יבשו כל רודפי הפל וכסילים קלון יתלן
להם / לא יחרון רמיה צידו / והמשכילים ויהירו כוהר הרקיע כבוד
חכמים יתללו / ויאמר כל אשר נשמה באפו לא גאווה לקסיל כבוד לישרים
כאוה תהלה :

על פי הדברים והאמת האלה את משלי יסדתי ככל אשר ראינו היום
הזה באמת שער עלי קרת מוקתר בתהלתו ביום תמונתו זה דודי /
זה ריעי - / זה בנה אב לכל הישר הולך כי לא ייגע לריק ולא יעמול ללא
דבר / אכן פעולתו את ה' וקוף הקבול לבא :

ראו קראתי בשם ליושר / בן האמת / כי תולדת האמת הוא / ואת
התהלה לכת העון שמתיה / כי המון העם הם המהללים דבר או
המנגים אותו / ובלכת כל העם בדרכי האמת לא יהללו ולא ישבחו כי אם
היושר

היושר / התאווה נתתיה לאמת שפחה / כי בן נאה ליה ונאה לעולם /
ואולם תולדת התאווה הוא הרהב / והנוגדילו הוא הדמיון הכוזב / ובמשול
המבוכה בעולם שהיות שמתקלקלו כתעוותו הדרכים / וארמות האדם
התקלקלו / שגו ברוחה פקו פליליה / זאת הרהב יחשבו לתולדת האמת
ואת היושר לא יכירו / ראה כמה בהיותם בעם מהוללים בראש כל
חויות / בווערים תפשו הוזהב והכסף ונוגדילים לעשות בשוא וכשקר
ומרבים הבל בלא הועיל התרמית פעל כל זאת המדיח את לב ההמון כלו
והסכלות נהלה ושפחה / אכן התהלה ממאכת ברהב דימותיה / כי לא
לכך נוצרה כי אם אולת ההמון תסלף דרכם והופכים הקערה על פיה הנה
כי בן יקנא בהוללים ושלוש רשעים ימרר את הישר בראותו רהב מתכסה
בטלית שאינו שלו והשעה משחקת לו / אולם השכל כרע כאח לאיש הישר
ידריכהו ובמסלות התבונה ינחהו / והסכלנות גם היא כאמו תנחמנו ותהי
לו לאומנת היא סמכתהו לקוות ולחזור ולקוות עד עת מועד / כי אולם
אחרי כן יואל חלילה השומר אמת לעולם וזקניו יחכס לתת לפתאים
ערמה / עד תאחו במשפט ידו ואת ערות רהב יגלה לעיני כל רואיו ואת
היושר יצדיק לרבים ויהללוהו בשערים לעולם ועד היא התהלה אשר לאשה
כתה לו במשלי זה בגורת המשפט / כי לו משפט התהלה באמת :
והגה ערכתי לכל איש ואשה הבאים במשלי זה / את כל הדברים אשר
ידברו שימם בפייהם / כדרכם וכעלילותם כמשפטם אשר הם
עושים דבר יום ביומו / את אשר אומרים הם בלבנם ומרעייהם לא
יכחו / המשכילים לבד והסכלים לבד / הישרים לבד והרמאים לבד /
ההמון כמשפטו / והזקנים כמשפטם / את הכל תמצא ערוך בפייהם
ובלשונם יגידוהו / עד הנה יסוד מליצתי שמענה ואתה דע לך :

רמזי

המליצות לפי סדרי החלקים ודבוריהם / כל מדבר לפי ענינו
במליצת שירו ירמזו על הענינים ההויים ונותילדים
בעולם / ועל דעות בני האדם וספרותיהם ומודותיהם / העובים
והרעים איש איש כדרכיו :

חלק א

- דבור א** ירמזו על ענין המשל ותועלתו / ויבאר שבח החתן והכלה
שעליהם נוסד המשל הזה / ויחס המשל הזה להם :
- דבור ב** ירמזו על חמס בני האדם שחומסים את חק האמת והראוי
במה שזונים אחרי ההבל ומגדילים ומהללים את הרהב :
- דבור ג** על הכח אשר לתרמית אלל ההמון כגד השכל וזופתי
ראיותיו :
- דבור ד** על הפסד המנהגים המנהגים / להגדיל הרשע והסכלות
ולהשפיל הישרים והתמימים ומאון ההמון לקבל המוסר /
וראה שבח התבודדות ונגות החכמה הכלעי טובה /
ויבאר הכטחון הראוי לאיש הישר ואמונת הלב :
- דבור ה** ירמזו על נגות החכמים והלומדים אלל הסכלים ועל אומון
לב הסכלים ועליצותם :

חלק ב

- דבור א** ירמזו על התקוה הראויה לאדם בעת צרותיו ויבאר נגות
הסכלים והרמאים ומעשיהם המקולקלים ויבאר טעות
העין והראיה :
- דבור ב** ירמזו היות ראוי לאיש המשכיל להסית הדאגה מלבו /
וישתמש לזה התכלית ממנוחת השדה והמים ומחפוש קצת
מדברי הטבע שבהם יסיר הנוחשבות ההם מלבו / וגם
יכיר את גדולת הכורא יתברך שמו וישכחהו על נפלאות
מעשיו ויבאר צורת הצמחים וצמיחתם וחלקיהם והדבש
והשעורה הכלקחת מהם ושאר עניניהם :
- דבור ג**

- דבור ג ירמוז היות ראוי לאדם לשום כל בטחונו בקונו ולהתפלל לו
 בצרותיו / וגם לכבוש את כעסו שלא לדחוק את השעה :
 דבור ד ירמוז שלפעמים אע"פ שאין אדם רואה מזלו רואה :

חלק ג

- דבור א על אמתת ההשגחה ועל מה שהיצר מפתה את בני האדם
 ליחס הכל לטבע ולמקרה / ויבאר מציאות הרעמים
 והברקים והזועות / ויראה הלעג שלועגים הלצים על
 יראי הקטף / ועצת הזקנים והחכמים נגד פתוי היצר :
 דבור ב ירמוז איך הסכלים מוכרחים בסוף לכקש את החכמים
 ולדפוק על דלתותיהם כשתתגלה חרפת הדמיון :
 דבור ג גילוי שקר הרהב וכזב ההכל כח המשפט :
 דבור ד חרטת בני האדם על שלא הלכו אחר השכל כשמועת
 להם הרעה :
 דבור ה גילוי ערך היושר ומשיבותו באמת והיות התהלה כאזה
 לו לכדו :
 דבור ו ירמוז על שנוחת העולם כלו בהתישר הדברים ועמוד הכל
 על חכונ האמת :

פתשגן המשר

לאמת יולד בן ויאמר להמון לאמרן אס יש את נפשו תהי נא תהלה
בתך יעודה לבני לאשה / וישמע המון לאמת ויכרתו כרית
שניהם / בעת ההיא ילדה תאוה שפחת אמת גס היא בין ותהי היא וכנה
אתו ככות / ויבא נבא המבוכה ויכוזו העיר ואת הילדים לקחו וינהגו
וילכו / וירא אמת כי נשבה בנו ויעל למשפט השערה ויכתוב בספר
וימתים לפני משפט כדברים האלה / בני ועבדי שדרו השודדים ועתה
למען לא יתחלף בני בעבדי בהאריך הימים הכני מפרש סימניו / ויפרש
אותם לפני משפט / וימת אמת ויעברו הימים וכן התאוה לוקח ביתה
דמיון ויגדלהו ויקרא את שמו רהב / ויאמר תרמית לרהב אלכה נא
ואגידה אל המון לאמר הנה בן אמת עומד בבית דמיון הלא כי פתה הוא
קחו לך תהלה יעודת אדוניך לאשה / וילך תרמית ויאמר להמון יתבשר
נא אדוני אשר נמצא בן אמת הנה הוא עומד בבית דמיון וילך המון ויקח
את רהב מבית דמיון ויאמר לו הנה לך תהלה בתי אשר דברתי אל אמת
אניך לתתה לך לאשה קמנה ותהי לך לאשה כאשר דברתי לך / בימים
ההם ויושר בן אמת יוצא ונא בתוך העם ולא יכירוהו / והיו הנער הולך
וגדל ועוב / ותראהו תהלה ותאהבהו בלבה / אך דבר המון היה חזק על
בתו לתתה אל רהב כאשר דבר / וימלאו הימים ויאמר רהב להמון הנה
את אשתי כי מלאו ימי / ויקם המון ויאסוף את כל אנשי העיר ויעש
משתה ויהי הם אוכלים ושותים והנה רעש גדול ירוח גדולה וחזק ויגע
בארבע פנות הבית והקירות נטו לנפול והעמודים חשכו להשכר ויכתף
עמוד התוף / וידאן האנשים וייראו מואד ויבהלו איש אל רעהו / ויקם אי
מון הזקנים ויאמר שמעוני אחי ! חרדת אלהים עלינו ועתה כי זוכר אני
אשר קצף ה' על העיר הזאת ויבא עליה את הגוי המר והנמר חיל
המבוכה וישללה / ולאמת אחינו היה בן וכן אמתו בביתו ויגלו הנערים
ויתערבו ויכתוב אמת את סימני בנו לפני משפט אדונינו להיות לו לעד עד
עולם עתה נדרשה נא ויבוקש בספר זכרונות משפט / וימצא / אולי אין
רהב בן אמת ולא לו תנתן תהלה כי לבן אמת תהיה / ויבקשו את הדבר
ויחקרו היטב ולא נמצאו ברהב הקימנים ההמה וידעו כי לא בן אמת הוא
וישאלוהו

וישקוהו / וישמע שכל ריע יושר ויבא וישתחו ארצה לפניו ויאמר ברוך
ה' אלהי אמת / הכני אבא ואציג בן אמת לפניכם ולו תהיה תהלה לאשה
ויבא לפניו את יושר - ויעמידהו לפני משפט ויונאחו בו את סימוני אביו
ויכירוהו ויאמר משפט להמון זה בן אמת אשר יעדת לו בתך אליו תתנה /
ויקח יושר את תהלה ורוחה היתה וישמחו כל העם מאד ויברכו את ה' ?

ואלה שמות המדברים

משל

תהלה בת המון

המון אבי תהלה

יושר בן אמת חתן תהלה

רהב בן תאוה נחשב לכן אמת בטעות

תרמית ריע רהב

שכל ריע יושר

סכלות שפחת המון

סכלות מונקת יושר

מוחקר מותבודד

עבד

קרואים

זקן

קוסר

משפט מלך

משוררים

ידידי הקורא ! דע כי לפעמים לא תושלם בקשר זה כוונת
המאמר בשורה אחת / כי אם בדרך מלה או מלות
מן השנית / ולפעמים תהיינה ב' או ג' וד' שורות או יותר רדופות על
ענין אחד / ולפעמים תהיינה כולן נשואות על מלה אחת / אם הראשונה
או האחרונה שבהן / והמחבר לא השקיף בזה על כוונת סוף הענינים /
לחלק השורות על פיהן / רק שמר בהן מקצב היתדות והתנועות / כי
יחד כל שורה ארוכה על משקל ב' תנועות ויתד וו' תנועות / וכל שורה
קצרה על משקל ב' תנועות ויתד וג' תנועות / אולם בסוף כל ענין או
מאמר העמיד כקודה אחת / להודיע כי הענין נשלם פה / ואנכי לא
רציתי לשנות דעת המחבר בזה / והודעתיו זאת למען תרוץ ולא תכשל
בקריאתך בדברי הספר הזה ; גם יגיעי להגיהו כראוי ולנקותו מן
הטעויות הרבות שנמלו בו בהדפסה הראשונה במקודות / גם בהשטות
אזיה מלות / כמו שתראה כל זה בהשקפה ראשונה / כאשר תניח שניהם
לפניך / דברי אהבך הנאמן / שלמה מדובנא :

המשל מדבר

פי המדבר : המשל אנכי
אותו אשר בקרה
מראש ימות עולם מערת הבינה
חקמה מרום בסאה על פתחי שער
אותה לשירת : ובכל חצרותיה
משכיל ומוצא חן ראשון נצחתי
ממעמקי לב כההים לעומק
עצה דלורת הנה ידי למדתי
ובתוך לבב איש : חץ מוסר ודעת
לירות (בלי אהשא) מצאין פמוני
הן עד מעט מלין דעה אכפידה
מבחר תהלות הנה
יחדיו תהלותי מיטב כל שבה
כי את אשר קצר כל לשון מנה
הן ירזמן מלי המה יצפוני
בין משבצות עדים חכמה רבתי
עתה ידידי הן אחד מאלה
בין שומרי סף בית חכמה מצאנו
אותך

אוֹתָךְ לְהַלֵּל • עַל כֵּן בָּךְ יִרְיֵתִי
אֲבֹן לְפָנֶיךָ לִי • וְאֵט עָלַיִךְ
קוֹ חַן לְמִכְנֵה חֶסֶד •
כִּי רֹב תְּהַלּוֹתֶיךָ
אֲשִׁיר בְּחִידָתִי • אֵף אֲפְרוֹשׁ נָגֵד
זֶמְרִי וְגַם זֶמְרֶיךָ •
הִנֵּה אֶהְלֵךְ זֶמְרִי לֹא עַל שִׁקְרָה
אֲבֹן לְךָ אֶתְנֶנָּה
אֶת שִׁלְךָ • חוֹד וְתַהַלְלֶת יִאֲתֶנָּה
אֶל יִשְׂרָאֵל כִּי זֶךְ זֶמְרִי יֵשֶׁר אֶתָּה •
עַל כָּל רְהֻבִים עַל כָּל כְּזֹב יַחַד
תִּדְרוֹךְ וְתִרְמוֹס סִלְהָה
כִּי לִבְךָ לָהֶם פּוֹנֵה זֶמְרִינֵנוּ
יִרְחַק לְשׁוֹן תִּרְמִית יִסּוֹר מִמֶּנּוּ
כִּי כֵן שִׁנְאַתוֹ • אֵף אֲוִרְזוֹ מֵאֶסֶת
תְּבוֹשׁ וְתִתְכַחֵשׁ לְךָ סְבִלֹת נֶצַח
וַיִּקְרָךְ תִּפְאָרְתִּי
אֶל כָּל מִבְקֵשׁ שִׁכְלִי •
מִטַּע לְהִתְפַּאֵר גִּפְנֵי אֲדָרְתִּי
רַב הָעֲנֻפִים אֵף נִכְבֵּד הַשָּׁרֵשׁ

יקר

יָקָר כְּבֹד הַיִּיטָה
אֲבֵן עֲטֻרָה אֶל הַיּוֹד רֵאשֶׁה שְׁמוֹ
עוֹד מְמֹרָמִים עֲתִיד
אֶת יַפְיָה לְבִלּוֹל אֶת יַפְעֻלָּהּ
חֹד הַבְּתוּלוֹת זֹאת פְּלֵה יִרְשֶׁת
תְּדַרְת בְּנוֹת הַחַיִל
עַל מִי יָקָר פְּלֵגִי כְבוֹד נִטְעָה
אֶל גִּיהַרִי הַדָּר כֹּל שְׂרָשִׁית
הַפֶּה הַבִּי קְרֵאוּ
לֵךְ יַעֲקֹב אִישׁ תָּם כִּי תָם הַנֶּפֶשׁ
וְלִחְלָקָה נִתְנָה
רַחֵל בְּרַחֵל בֵּן תִּבְנֶה בֵּיתָה
אֲבוֹת מְאוֹשְׁרִים מוֹצְאֵי אֱלֹהִים
נִטְעֵי אֲמֹת בָּהֶם שִׁישׁוּ וְגִילָה
תִּפְאָרְתְּכֶם הַבֵּיטוּ
אֲחֵר אֲשֶׁר זָקְנָה
עֲתָה חֲדָשָׁה בְּבָנֶיכֶם צוֹמְחֹת
הַתְּבַרְכֵי חֲבֵרֹת אֲדִיקִים סֵלָה
תִּנְעֵם אַחֲוֹתְכֶם לָכֶם עַד נֶצַח
תִּרְאוּ בְּחוֹל יָם זָרַע

לך

אף בנעימים רוב ימים תשבֵּעוּ
עֲתֵרָה רָצוּ נָא קְחוּ
מִנְחָתִי יְדִידוֹת זֹאת לָכֶם אֲהַבֵּאתִי
מִגִּיל לִבִּי מִשִּׂמְחָה מִלֵּאתִי
עַל נַחֲלַתְכֶם כִּי עָלִי נִעְמָה
וַתְּהִי לְעֵדָה לִי אֹת לָכֶם צֶדֶק
עַל כָּל אֲשֶׁר נִכְסַף נִכְסַף אֲנִכִּי
לְשִׁלוֹמְכֶם תָּמִיד לְרֵאוֹתְכֶם יַחַד
שְׂשׂוּיִם שְׂמֵחִים עַד לְבִלִי יָרַח
וּכְטָהֳרַת לֵבָב וּכְמוֹ תוֹם נֶפֶשׁ
מִנְחָה קִטְמָה זֹאת לָכֶם הַנְּשִׂיתִי
אוֹתָהּ לְקַבֵּל בֶּן אֲנָהּ הוֹאִילוּ
שְׁלוֹם יְהִי לָכֶם שִׁישׁוּ וּגִילוּ :

תהלה לבדה בשדה בין ההרים

הוֹי צַל כְּצוֹף מְתוֹק הוֹי יְבִלִי מַיִם
מִפּוֹ יְקָרִים יַחַד
הִרִי מִנּוֹחָה כָּל סִלְעֵי מְרֻגָע
הַבוֹדְדִים שְׁלוֹה וּמְפִיקֵי שְׁקֵט
מֵה אֲבַחֲרֶה בְּכֶם כְּמֵה אֲגִילָה

על

ד
על שִׁיחָכֶם כִּי שָׁח • על עֲנוֹת דָּשָׂא
מִכֹּל שְׂאוֹן עָרִי כִּי הִכְרִיעוּנִי
מֵה נִחַלְתִּי כִּי מָרַח שְׁבַעְתִּי
וַיְהִי לִבִּי לָהּ עַד עוֹלָם קָבַר
בַּל יִתְנוּנִי אֶרֶץ פְּעָסֵי הַדֹּדִיעַ •
אֶל יַד כְּסִיל אָדָם כִּי יִבְלַעֲנִי •
אֶל יַד אֲוִיל נִבְעַר מִחִפִּיר מִרְשִׁיעַ
יִנְתְּנוּ הַדֹּדִי בְּזִרְעֵי כֶחַ
הַדֹּדִי לְזֶר יִסְגִּירוּ

בִּי הַזִּקְלִים יִכְתִּירוּ
אֶרְאֶה וּבֵת עֵינֵי מִכַּעַשׂ תִּכְה
וּכְשֶׁה לְטִבַּח דּוּמִיָּה אֶלְכָה
תִּבַּל אֶהְרֶה תִּבַּל אֵיכָה הִרְחַבְתִּי
אֶךְ אֶל דְּבַר כֹּזֵב • אֶרֶץ מִעֲגָלֶיךָ
מוֹשֵׁב מְלָכִים אֵיךְ שָׁקַר הוֹשַׁבְתִּי
תוֹךְ אֲרָמְנוֹת עוֹזֵךְ וּבִטְוִירוֹתֶיךָ :

רַחֵם וּתְרַמֵּם

מִתִּי אֲשַׁלֵּם אִם מֵה לָךְ אֲשִׁיבָה רַחֵם
אֲחִי כְּעַל כָּל טוֹב כָּל תְּגִמּוּלֶיךָ
הַז

הן מצאה כביר עוצם ידך
לתת שאלתי ולהמציאני
הבת תהלה זאת כי אניתיה
עתה שאל ממני
כי כל-יבלתי לא אמונע ממך
רהב ידיד נפשי הנה עיניך
ראו ולא זר את פועל פעלתי
כי רק בועת אף ויגיעת נפש
לך עד הלום הבאתי
עת פארי ביצר
גוהם בעברתו שואג לסורף
יחפזו זנבו וכמו דם יאדימו
עיניו מזרי פחד
בן קם לנגדי איש מלחמתי שכר
לתת להמון דעת
לבו להשכיל אף עיניו לפקוח
לכלי חפזין בך ולבלתי קחתך
לולי בתחבולות אז התחזקתי
לו בתלקוח לא אותו דחיתי
מנחלתו זרה לצד גורשת

תרויט

הַיָּז אֵךְ מָה בְּנַפְשִׁי עוֹלָ

מִצָּרָה לְהִרְחִיקֵנִי

כִּי בֶן לְעֹזְרֹתַי צָאֲרָה הַתְּחֹזֶקֶת

רַחֵב יָדַי ! אֱלֹהֵי תְּרַמִּית

לֹא יִמָּצְאוּ בְּךָ רַק כִּי הַתְּגַדְלָתָ

מִיָּמֵי בְּחֹרֹתֶיךָ

תָּמִיד בְּבֵית דְּמִיּוֹן • הִנֵּה בְּיָדְךָ

לְמֵאוֹס בְּנַפְשֶׁךָ כָּל־לְמוֹדֵי שְׂכָרְךָ

אַתָּה כִּי הֲוֵאלָא כְּמוֹנֵי בֶן יָדְעָתָ

כִּי כָרַתְהָדָר יִפְּוֶה כָּל־יִפְעָתְךָ

לִוְלֵי מְזֻמּוֹתַי וּנְכָלֵי רַבּוֹ

כָּל־כָּאִין מֵאַפְסֵי נְחֻשְׁבוֹ

כְּסָף וְזָהָב חֵן כְּבוֹד וְיוֹפֵי

אִם מִבְּלֵי תְּרַמִּית יַעֲמִדוּ רְגַע

כִּזְוֹ רַב לְטִיט יָשׁוּב • יוֹפֵי לְנֻגַע

חֵן טוֹב לְמֵאוֹס • אַתָּה כְּבוֹד לְדוֹפֵי

שָׂכַל יוֹשֵׁר וּסְבֻלָּנוֹת

רִיעֵי כָּאֵחַ לִי ! יָדַע לְךָ אוֹמֵן כֻּל

כִּי צָר מְאֹד לִי עַל צָרַת נַפְשֶׁךָ

וּכְאֹבְךָ

וּכְאֵבְךָ אֶךְ כִּכְאֵבִי יִדְעֵתִי
הֵן זֶה בְּרִית רִיעִים חֵק אַחֲוָה סֵלֶה
כִּי תוֹאֲמִים יִחְדְּלוּ בַּתְּאוּמִי בְּסוּן
יִתְעוֹרְרוּ אֶל כָּל מִקְרָה וּפָגַע
אֶךְ מָה אֲדַבֵּר כִּי מֵעַתָּה עָבְרוּ
מִי הַמְּבוּכָה הַמְּרִים הָאֵלֶּה
עַל הָעֲנִיָּה זֹאת עִיר מוֹלְדֹתֵנוּ
לֹא נַח לְבָבִי לֹא שָׁקֵט מְרוֹגֵנוּ
מִכָּל־אֲשֶׁר רֹאֶה יוֹם יוֹם אֲנֹכִי
הֵן זֶה בְּעֵינַי זֶר לֹא אֲדַעֲהוּ
אִי־כֹה כְּהַיּוֹם אֵל עוֹלָם יֹאמְרוּ
בְּנֵי יוֹדֵנוּ אֶךְ תַּחֲוֵנוּ וְבַהֲוֵנוּ
יִמִּין רֹאֶה וְשִׁמְאֵל שׁוֹב נֹא הַבִּיטֶה
מָה עַל מְכוֹנֵנוּ בְּמִשְׁפָּט וְצָדֵק
תִּמְצֵא מְכוֹנֵנוּ אֶךְ אֶת־זֶה חֲזִיתִי
עוֹלָה כְּמוֹ פוֹרְחֵת
בֶּן הָעֲלִתָהּ וְתוֹמוֹל שֶׁלְטָתָהּ
זְרוֹן וְלִצּוֹן עַל־זִים יִמְשׁוּכֵנוּ
נֹוֹי לֹא מַעֲט אַחַר הַמִּיתָם שָׁקֵר
וּמִתִּי אֲמוֹנָה עַד־אֶרֶץ שְׁפֵלוּ

לא נִכְרוּ בַחַוִּץ כָּל־מִשִּׁיר לְכָרֶת
עַל תָּם וְסָר מִדַּע הִלְעַג יִלְעִיגוּ
נָקִי וְכָר לִכְבֹּב פִּתִּי יִקְרְאוּ
זָמָה מִזְמָה לָמוֹ

רָשָׁע • תְּבוּנָה • אֵף תְּהַפּוּכֹת דַּעַת
אֵךְ אַחֲרֵי רוּאֵי זֶה אֶת־כָּל־אֱלֹהִים
אִם לֹא לָךְ נֶקֶד אֶל־רִהַב יִתְנוּ
עֲתִירָה תְּהַלְלֶהָ • לְמַדָּה
אַתְמָה וְאַפְלָא • הֵן אִזּוֹ נִמְלֵאתִי
לוֹ יִתְנוּהָ לָךְ כִּי לָךְ יֵאָתֶה
הֵן כַּאֲשֶׁר רָאִיתִי

תִּרְמִית בְּבוֹאוֹ אֶל־הַמּוֹן מִנְּקָדָה
לִבִּי כְּכָר הַכְּנִי

וְאִדְעָה כִּי לֹא שׁוֹכֵרָה תִּגִּיעַ
עַל יַד מַעֲוֹל זֶה וְכִבְרֵי יִדְעֵתִי
הַמּוֹן וְשִׁיחוֹ כִּי הוּא אֶל־כָּל־רוּחַ
יִנּוּד כְּמוֹ נוֹד הַקְּנִיָּה בְּמִיִּם
אֲכֵן לַעַת כְּזֹאת שׁוּא נִתְיַגַּע
כִּי זֶה לִכְבֹּב הַמּוֹן נִשְׁבַּח וְיִלְקָה
אֲסוּר בְּזִיקֵי זֶה גְבוּר הַצִּיד

לא יאמין עוד אל-כל-אמרי קושט
ולכל דברי . און
יאטם כפתן כל שוב מני חשך
כי באשר נקל הוא לו ללכת
אחר בזבים או מראה עינים
קשה בעיניו כן אותם הנית
למשוך בעול בינות במסלות דעת
אין טוב אשר אדום איפוא ממנו
פן עוד נהי לבוז מאין תחלת
לשוב עצת חכמה מוסר אולת
משחית דבריו כל-דובר על-און
סוגה באולתה כי לא שומעת
נותן ללץ מוסר עצה אל-פתי
עובר שארו הוא אף חומס דעת
שכל מאור עיני אלופי סלה
אנחות לבבי רבו
דמי בקרבי אש רוחי שלהבת
אף כר-אשר סביב עיני תראינה
עצים לגחלתי המה גם יחד
לבעיר עצמי בם ולמען תעל

יושר

על

עַל מוֹקְדָה נַפְשֵׁי יוֹמָם וְלַיְלָה
מִי יִתְנַנֵּי עֵיט
מִבֶּר לְבַד אֲעוֹף בֵּין סַכְכֵי יַעַר
עַל הַרְדֵי עַד בַּטַּח
בֵּין צְאֵלִים בּוֹרֵד נַפְשֵׁי תַרְגִּיעַ
כִּי לֹא בְּאַנְחָתִי אֶתְהַלֵּךְ תָּמִס
בֵּין מַצְהָלוֹת קָרְיָה וְשִׁאוּנֵי קָרְתָּ
רוֹעֵה עֲדָרָיו נַעַר
אֵין מִמֶּנֶת חֶלְקוֹ טוֹבָה בְּאַרְצֵךְ
כָּל מַחְשְׁבוֹת לְבוֹ תִשְׁפֹּלְנָה שְׁבַת
כָּל תַּחֲמוֹד נַפְשׁוֹ בְּגִדּוֹלוֹת לָכֶת
כִּי אִם רַעוֹת צִאֲנוּ אֶל עֵין הַמַּיִם
וְלִפְיוֹ חֶלְבִם קָחֶת
יְבִיט כְּצֹאת אֲדוֹם מִקְדִּים שָׁמֶשׁ
מֵעֵין אֲשֶׁר נִגְמָנוּ
מִמֵּיו וְלֹא יִכְזָבוּ
יִשׁוּר בְּלֵב שָׁמַח
הַלּוֹךְ וְנִגֵּן מִתְהַלֵּךְ אֶל רִגְלֵךְ
צִאֲנוּ כְּמַרְעִיתִם עֵינָיו יִבְחָנוּ
עֲשִׂבֵי הַרְדֵּיו אֵף שִׁפְתוֹתָיו שְׁבַת
אֶל

אֶל־יִצְרָחַם תִּבְעֶנּוּרָה

אֲשֶׁרֵינוּ וְיִמָּה טוֹבוֹ כִּמָּה יִמְתַּקֵּנוּ

לוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּינוּ כִּמָּה יִרְגִיעַ

כִּי כָּל־אֲשֶׁר תִּהְיֶה תִּכְבַּל הַלְלוֹנוּ

עָלֵינוּ מִסְבוֹתֶיהָ

יִבְזֶה וְלֹא יִחוּשׁ לֹא יֵדַע רִגְזוֹ

יִשְׂמַח בְּעֵינָיו כִּי לֹא חָמַד עוֹשֶׁר

לְקִנְיָהּ וְכְבוֹד לֹא לְבוֹ יִלְחָצוּ

טוֹב רָאוּ מְלוֹנְתוֹ מִהִיכַל מֶלֶךְ

מִקְלוֹ וְיִלְקִיטוּ מִבְּגְדֵי חוֹפֶשׁ

עָלְמָה אֲשֶׁר לוֹ חָבַל

תִּפְסֹל הַלֵּא לְבַטֵּחַ

בָּהּ יַעֲלוּז לְבוֹ כִּי לִבָּהּ יִגַּל

אֵין מִחְרִיד לָהֶם רַע לֹא יֵדְעוּ

סָבִיב לְשִׁלְחָנָם בְּשֶׁרְחִילֵי צִירָה

זֶרַעַם מְלִיאֵי גִיל יִרְאוּ יִבְיטוּ

עַל גַּחְלַת חֶלְקָם כָּל־עַת כָּל־רִגְעַ

לְמַחֲוֹנָם תוֹרוֹת אֶלֶף יִתְנוּ

לֹא בֶן שְׂאוֹן וְרַעַשׁ

חֲצָרוֹת מְלָכִים וּמְדִינֹת הָאֶלֶּה

בִּי כְּלִי יִקָּר תַּפְאֵרֶת

עוֹשֵׂר כְּבוֹדִים הַבֵּל

שִׂמְחַת עֲלִיצוֹתָם כְּזָב וְשִׁקָּר

טוֹבִים בְּקֶשׁ תְּשׂוּאוֹתָיו סוּפְתָה

הַמִּית הַמוֹנֵם אֵין

אֵף פְּעֵלִים מֵאִפֶּע

קָדִים לְבַד יִרְדּוּפוּ

יִרְעָה לְבָבָם רוּחַ

וַיִּבְעֲרוּ יִחְדָּיו יִחְדָּיו יִכְסְרוּ

רַק אַחֲרֵי הַהֶבֶל וַיִּחְבְּלוּ

כְּל־רוּדְפֵי כְבוֹד כְּל־אֵץ לְעוֹשֵׂר

שׂוֹא וּזְרָעִים הֵם אֵף עֲמַל יִקְצֹרוּ

כַּחֲסִים יִכְלוּ בָם וּבְעֵרַת הַשִּׁיגוּ

אוֹתָם הֲלֹא הַבֵּל וְדִיק יַעֲזוּרוּ

יִוָּשֶׁר בְּנֵי מַכְלַח־חֲכָמָה וְדַעַת סכלנות

כְּל־פֶּל אֲנֹשׁ שִׁיחוּ וַיִּנְשׂוּא אֶת נִגְעַ

לְבוּ בְטוֹב לִבְבִי יִקָּר לְנִצָּח

חֲקַת אֲמוּנָה זֹאת תוֹרַת תּוֹם סָלָה

אִישׁ אִישׁ כִּמוֹ מִסְמַר רִגְלוֹ לְנִטּוֹעַ

בְּנִתִּיב אֲדַקָּה לְלִבְרַת אֶף דֶּרֶךְ

משפט

משפט ומישרים כל ארחות קושט

י אחז בתומתו אף לא ירפנה

ולכל אשר יקררו

הנה כמו עמוד ברזל ונחשת

כן יעמוד חזק כל ינה רגע

קטון מקומו • כל יט מני אורח •

עליו כגמול כן את נפשו ישר •

יביט ולא ישאל • ישמע אל יען •

ימאס להתחפס יותר • יניח

בקש גדולות מנו

אכן עלי משמרת

משא פקודתו יקים בשחל •

יאמין ולא יחקור • ישמור אף יעש

מצות אלהיו בליסור ממנה

אל פועלו יתן ער עולם צדק

נכנע ושח עינים

ישמור גבול לבו כל יעברנהו •

רסן תשוקתו יאחו אל ירף •

תודות ימלא פיהו •

דומם ויחיל לתשועתו סלה •

כִּי אֵל אֲמוּנָה הוּא יֵאֵין בּוֹ עֹלָתָהּ
 צוּר פָּעֵלוֹ תָּמִים אֶף חֶפֶץ חֶסֶד
 אֲבֵן דְּרָכָיו מָנוּ
 הֵן עַד־מָאֵד נִשְׁגְּבוּ
 אַחֲזֹר חֲכָמִים בָּם מִהֲבִין שָׁבוּ
 אֵיכָה מִצוּר יוֹכַל אֵיךְ יוֹכַל דַּעַת
 אָדָם אֲשֶׁר יִרְאֶה רַק לְעֵינָיִם
 סִתְּרֵי פְּלִיאֹת רוּם גְּבוּהַ שָׁמַיִם
 אֶל־רֹאשֵׁי שְׁחָקִים אֵיךְ יַעֲוֶה תוֹלַעַת

הַמוֹן וּסְבִלּוֹת אַח"כ יִלְךְ הַמוֹן וּנְשֹׂאֵרֶת
 סְבִלּוֹת לְבַדּוּחַ

קוּמִי אֲמַרְתִּי נָא

הַמוֹן

אֲדוֹן הַנְּנִי

סְבִלּוֹת

קוּמִי לְכִי נָא אֲצֵל

הַמוֹן

בְּתִי וְלֶחֶם הַגִּידִי

כִּי יוֹם חֲתוּנָתָהּ וּבְלִילוֹתֶיהָ

חֲלוּקָה וְקָרַב בָּא וְלַרְחֵב שִׁמְתִי

מוֹעֵד לְיוֹם הַחֹדֶשׁ

עָתָה לְהִכִּין אֶל־יוֹם שְׂמֵחַתְנוּ

הוֹלֵךְ

הולך אני אף את חיי וכלי

ילך המון וסכלות נשארתי לבר

סכלות

הנה כבר יום בא שקייתיהו

הנה כבר ראיתי

כלתאות נפשי יבא נא שכל

עתה בחכמותיו אם יעצור כח

עוד אתתהלה מיד רהב קחת

הן מאסרה נפשי וכשקן יחד

המה בעיני כל-יודונים אלה

ילחי חצרי שכל

כי הם לבדם המר

אדם בעיניהם וכקש יחשובו

אח-כל-שאר מיננו

אף הם בדברי אין

ימים ולילות מהבילים יוציאו

פספ וזהב גם לא ירבו למו

לא-ישברו בהם לרעבם אוכל

את-כל-צבא שמים

באל בשם לקרוא הגדה יאמרו

חוק

חוק אל-הליכות שמש
יתאמרו לתת או אל-ימח
במדוד שלש רוצלע
עגול ורביע אורך ורוחב
רוחם יכלו וספרים מלאו
תבל כחול הים מאין תועלת
יתוגעו לדרוש איכה תצמיח
גנה בעת חקקה את-זרועיה
איך יעלה ענן או איך יריק
מטר נשואים על-כל-קצווי ארץ
לשקור בפלס רוח
ומדוד בשעל מים
יגבה לבכם ובביתם אין לחם
עתה הלא יבושו
ממועצותיהם עתה יחפרו
פי על-חמת אפמו
הנה תהלה עתה
יראו בחיק-הרב למרות עינימו
בחנו בשמחתנו
נגיל ונשיש בטח

נשׁמח לקול עוגב על־יין הרקח
כָּל־מַעֲדֵי מֶלֶךְ
נאכל למלא בָּטֶן
גִּיל נִשְׁבְּעָה הַיּוֹם נִשְׁחַק לַפֶּחַד
כִּי עוֹד כָּבֵד מִחֵר נְמוּת גַּם־יִחַד
שְׂמֵחוּ בְּנֵי הַבַּל גִּילוּ וּשְׂמֵחוּ
וּבְעוֹדְכֶם חַיִּים מוֹת תִּשְׂכְּחוּ
אַל־תִּחַפְּצוּ זְקֵנָה טָרָם תִּזְקְנוּ
כִּי יֵי בַעֲתָה לִצְרָה זֹאת לָנוּ
רָעָה אֲשֶׁר עוֹדָה
לְהִיּוֹת עֲתִידָה אֵל תַּחֲתוֹ מְנַחֵם
הַתְּעַבְּרוּ וּבִשְׂחוּ
שְׂמֵחוּ בְּנֵי הַבַּל גִּילוּ וּשְׂמֵחוּ

חלק שני

שכל ויושר בשדה אח"כ הולך שכל

ונשאר יושר לברו

שכל רושר ירד נפשי ואמן לבך

השם כאזור חיל

כי כאשר יותר מרחוק ישע

גרמדה הלא פתאים אז ירוח לנו

בין להבות חום בין חרבוני קיץ

קדרות ערפל עת פסו שמים

תחיל לקול רעם ארץ מתחת

בברוק כחץ ברק ובפרק רוח

הריב כנבלי חרש

אלהקול המון הגשם

עת תחרש בל-און

יחדיו ינוסין כל-חיתו ביער

חצידאו בני יונה אל-חגוי סלע

רנע בהוד אורו הדין יזרח שמש

יבקע והפיץ כל-ענן והשך

ויהי פלא היה אז כל-הסער

בן

בן אל-אנוש נדפרה רגע יצמיח

מושל בעוז עולם מצרה רוח :

שכל משוש לבי תנחומותיה

לבי הלא ירחיבו

פי ערה כמו אביט מאמרי פיה

פתח לתוחלתי אכן הואילה

אם יש בשורה לך אל תמנע מפי :

לו היתה אתי לא כחדתיה

אכן אקו תתה גם כפי אין עתרה

כי לא לעולם מט כל-פועל צדק

תקנת תמימים לא תאבד קנצח

הן יעלה רהב לעב יגיע

על-במתי חבל ירכב יצליח

עריץ ומתערה אף גובר חיל :

מתאותו לא יחדל לא ירא

עמל ולא ידע כל-חבלי עוני :

אף אל-שאול יורד אף שם תשוה

כל-גאות לבו ותמורת גובה

ילבש כבוד בשרת

קלון עלי כבוד יקה לנצח

וּפְרִי אֲמוֹנֶתְךָ

תִּמְצָא בְּעֵתוֹ אֶתְּךָ

מִכָּל עֵמֶל נַפְשֶׁךָ

תִּרְאֶה וּתְשַׁבַּע סֵלָה

עַל־עֵינֶיךָ תִּזְדַּרְךָ כִּי תִגְאָלֶךָ

צָרוֹת אֲשֶׁר עָבְרוּ

גַּם הֵן שִׁמְחוֹת הִנֵּה

יִחְדְּיוּ בְּיוֹם טוֹבָה כִּי גִיל תִּרְבִּינָה

כָּל עֵת אֲשֶׁר נִזְכְּרוּ :

יוֹסֵף אֹבְדָה אֲשֶׁר אֹבְדָה כִּי אֶעְצוֹר כַּח

לְסָבוֹל כְּמוֹ חִפְצָתִי

(שָׁכַל) מְרִי שִׁיחִי אֵךְ כְּבֹד מִנִּי

כָּל־עַת אֲשֶׁר תִּרְאִינָה

עֵינֵי שְׁנֵי צוּרֵי מִכְשׁוֹל הָאֵלֶּה

תִּרְמִית וְסִבְלוֹת כִּי יִחְדְּיוּ נוֹעְדוּ

לְהִיזוֹת לְשִׁבְיִים לִי וּלְדַאֲבוֹן נַפְשִׁי

זָאֵר בְּהַמּוֹלָתוֹ בַּחוּץ תִּרְיַע

עַל־כָּל מְרוֹמֵי קֶרֶת

תִּדְרוֹךְ בְּעוֹז פְּנִינָה

לֹא־יִדְעוּהָ יִרְאֶה לֹא־תִפְיֵר בְּשֵׁר

כָּל

כָּל־הַבְּרִית תִּפְרַח כָּל־חֹק תִּפְרִיעַ
אֵין כָּל־אֱמוּנָה בָּהּ וַיִּמְנָה לְשָׁקֵר
חָמָס רִכְלָתָהּ אֱלֹה וּכְחַשׁ
אֲחוֹת לְכָל־רָעָה אִם אֶל־כָּל־פֶּשַׁע
וּלְכָל־בְּנֵי הַשָּׁבֵל עַד־מוֹת צוֹרֶרֶת
תֵּשֵׁב תִּדְבֹר בְּמוֹ
בֵּין מִזְרְקֵי שָׂכָר בְּהֵם תְּשִׁיחַ
כָּל־מַחְשְׁבוֹת לִבָּהּ רַק רַע עָלִימוֹ
לוֹ יִכְלָה בְּדָג פֶּן תִּבְלַעְמוֹ
אוֹ כַּחֲמוֹר תִּשְׁוֶךְ לְשִׁבּוֹר כָּל־גֶּרֶם
אֶת־זֶה בְּחֶלֶק פִּידְהוּ
יִצוֹר כְּצִפּוֹר נֶפֶשׁ
וּבִסּוּי דְבָשׁ אֶת־אִישׁ שׁוֹגֵה וּפְתִי
רוּשׁ יֵאָכִיל וּמֹרֶת
יִשְׁקֶה בְּעֵת יִשְׁקֶה וּבְעֵת תִּרְפִּינָהּ
יָדָיו אֲזִי יִמְחֶץ וּכְכָל־חֲפָצָהּ
עֲשֶׂה וְגַם־הַצְּלִיחַ :
טכל אֲכֵן שׁוֹגֵה הִיא זֹאת אֶל־עֵינֵינוּ
כִּי עֵין בְּשָׂרִים הִמְרָה
עַל־כֵּן אֱמַת בְּדַבַּר־כֹּזֵב יִמְרוּ

חֶשֶׁךְ לְאוֹר שָׁמַיִם וְאוֹר לְחֶשֶׁךְ

הֵן בְּאֲשֶׁר יִשְׁיִיגוּ

יִתְעַו לְכַל־מִקְרָה קִטּוֹן וּפְגוּעַ

אֵף כִּי בְּמִסְלֵלָה וּמִכְסֵה מִהַמּוֹר

שׁוֹר נָא קָצָה מְשׁוֹט אֶל־תּוֹךְ תַּמִּים

הֵן רַק־מְעֵנֹת וּמִעֲקָל תִּרְאֶהוּ

וְלִבְבְךָ יוֹדַע

כִּי בְּאֵמֶת יִשָּׁר הִנֵּה הַנְּדוּב

שִׁשִּׁי וְתַלְמֵי אֶהֱכַנְמֵלִים תִּרְאֶה

מִתּוֹךְ זְכוּכִית אִם־פָּנִיו יִשְׁקָעוּ

וַיְהִי לְהֶפֶךְ אִם־רַמּוּ גְבָהוּ

הַבֵּט הַלֵּא רוּחָנוּ

בְּיָם אֲשֶׁר לֹא־רָגַע

מִמְלַחְמוֹת הָרוּחַ

יִשְׁקוּט אֲשֶׁר גָּלְיו הִנֵּה אוֹ־הַנְּדוּב

לֹא־יִנְפּוּ הִנֵּה אוֹ לֹא־יִדְחוּ

מִעֲצָבוֹנוֹת בֵּן לֹא־נִקְרָה סְלֹה

וּכְהַחֲלִיפֵם הַמָּה

אֶת־טַעְמוֹ כֵּן בָּנוּ

יִתְחַלְּפוּ מַעַת אֶל־עַת חוֹשִׁינוּ

כֵּל

בְּלִי נְחֻזָה בִּירֵאָם עַל־פִּי הַחֹפֶץ
בְּלִי־יִשְׁמְעוּ אֲזִינֵנו
בִּירֵאָם כְּמוֹ נִכְסְפָנוּ
אוּ כַּאֲשֶׁר דְּמִינוּ
לוֹ נְחֻזָה עוֹלָם בְּרוּר אֶךְ פֶּעַם
אַחַת אֲזִי רֵאִינוּ
אַחַד־שׁוֹנְאֵינוּ אֶלֶת
כִּה נַעֲנִים מִפִּים אִמְלָלִים יַחַד
כִּי נֹאמְרָה דֵּי וּנְקַמּוֹת שְׁבַעֲנוּ
הֵן כַּאֲשֶׁר רוֹאוֹת אוֹתָם עֵינֶיךָ
כָּל־מְלֵאֵי טוֹב וְשִׁבְעֵי נַחֵת
בֵּן עֲקֻבוֹתֵיהֶם בְּרֵשֶׁת הַמָּת
מֵאֲז אַחֻזִּים בַּל מְנוּ יֵצְאוּ
עִמְקֵי שְׁאוֹל יִחְמוּכוּ
כִּלְצַעְרֵיהֶן רְגֵלֵיהֶם יִפּוּלוּ
כִּלְיֹכְלוּ קוֹם שְׁמָה
אַתָּה חֹזֵק עֲתֵר הַתְּאוֹר כַּח
כִּי־אַלְכָה אֶרְאֶה דְבַר אֲשַׁמְעָה
אֲשׁוּב וְאֶגִּיד לְךָ אֶךְ הִשְׁקַט אַתָּה
וַיִּנְהַג בְּחִכְמָתְךָ

כָּל־מַחְשְׁבוֹת לִבָּךְ וּמַזְמוֹתֶיךָ
 הֵן כָּל־גְּבוּרָה אֵין כְּגִבּוֹרֶת וְגֵבֶר
 כּוֹבֵשׁ בְּעֵזוֹ יִצְרוּ שְׁלִיט בְּרוּחַ
 רַק לֵב אֲשֶׁר יִסִּיר מִמֶּנּוּ כַּעֲשׂוֹ
 הוּא לֵב אֲשֶׁר־יִשְׁקוּט הוּא לֵב יְנוּחַ :

יושר נשאר לבדו ומוצא מחקר
 מתבודד בהר

יושר אֵין טוֹב אֲשֶׁר אֶפְנֶה לְרֵאוֹת פֶּה אֱלֹהִים
 דְּשִׂאֵי נְאוֹת שְׂדֵי עֵינֹת הַמַּיִם
 הַמְזוֹלִים מֵרֹאשׁ הַצְּבָרִים הִנֵּה
 אֲטָה לְקוֹל הַתּוֹר אוֹ צִפּוֹר אֵין
 אֲרֵבֶץ בְּבֵין חֲצִיר תַּחַת הַתּוֹמֵר
 אֲשַׁאֵף כְּעֶבֶד רוּחַ
 אֵף כָּל־שַׁעֲפֵי כָּל־שַׁרְעֵפֵי יַחַד
 אֵךְ אַחֲרֵי גּוֹי כַּמַּעֲט אֲשַׁלִּיכֶה
 אֲשַׁכַּח מְרֵי שִׂיחֵי אוֹלֵי אֲרוּחַ
 הֵן שֵׁם הַלֵּא מַחְקֵר בּוֹדֵד אֲבִיטָה
 אֵךְ שֵׁשׁ אֲנִי עָלוּ עָלוּ אֲנֹכִי
 עַל כִּי־מִצְאָתוֹ עָתָה

כִּי חִקְרֵי לִבּוֹ הִנֵּה יוֹעִילֵי

עֲתִירָה לְהַשְׁבִּיחַנִּי

אֶת־כָּל־עַמְלֵי אֶת־נַפְשֵׁי שׂוֹמְחֵי :

שְׁלוֹם לְךָ מַחְקֵר אֵן תִּתְּחַלְכְּנָה

כְּעֵרַת מְזֻמּוֹתֶיךָ

בֵּין הַרְרֵי בְּדָד וּנְחָלִים אֱלֹהֵי :

מַחְקֵר הַזֶּלֶק וְתֵר הַפְּנִי

פְּלֵאֵי תְבוּנֹתַי מֵאִין חִקֵּר לְמוֹ

בּוֹרֵא וַיּוֹצֵר כָּל הַדְּאָה הַזֹּדִיעַ

אֶל־כָּל אֲשֶׁר־עֵינָיו לֹא־עוֹר סָכָל

אוֹ שִׁחְתָּה עֲצֵלָה בְּפִלְיאוֹת צֶמַח

כָּל־הָאֲדָמָה אִם־שָׂדֶה אִם־עֵר

כָּל־מַחְשְׁבוֹתָיו מֵה לְמֵאד עֲמָקוֹ

כָּל־מַעֲשָׂיו מֵרַח רַבּוֹ

כָּל־כֶּסֶם בְּחִכְמָה מִכָּל־לֵב נִשְׁגָּבָה

שִׁים עֵינֶךָ נֹא עַל־שָׂרְשֵׁים אֱלֹהֵי

פִּיּוֹרַת פְּתוּחוֹת בְּמוֹ

לְרוֹב מְאֹד הִנֵּה יִרְאוּ עֵינֶיךָ

הֵם יִשְׁאֲבוּ יַחְדָּיו יַחְדָּיו יִינָקוּ

מִשׁוֹד אֲדָמָה זֹאת אֶת־כָּל־חֵלֶק

הַמְּכַלְכֵּלֵם

המכלכלם כִּלְעֹד בְּחַיִּים הֵמָּה
תוֹךְ רַחֲמֵי גֹזַעַם אֲוֹתוֹ יוֹלִיכוּ
מֵרֹאשׁ וְעַד־סוֹף אֶל־כָּל־בֶּד כָּל־חֹטֵר
לְהִיּוֹת לְמַחֲרָה אֶל־פֶּלֶם גַּם יַחַד
אֶת־הוּא בַעַת צֵאתוֹ בְּלוּל מֵרַחַם
כִּינֹס בְּקֶרְבוֹ אֶךְ בְּלִתִּי נִבְדְּלוּ
עֶפֶר וְשֶׁמֶן אוֹ־נִפְרִית וְמֶלַח
עִם־כָּל־שְׂאֵרֵי כָּל־בוֹנֵי כָּל־גֹּשֶׁם
בְּרִבּוֹת תְּנוּעֶתוֹ וּבְמַהֵר לָקַח
בֵּין שְׁקִתוֹת הַגֹּזַע
יָמִס כְּרוֹנֵג יִשְׁפֹךְ כַּמַּיִם
מִמַּעַבְרוֹתָיו אִוּ מְקוֹם יִנּוּחַ
מֵרֹב זְמַנִּים כִּי עָלְיוֹ יַחְלוּפוּ
יָמִים וְלִילוֹת קוֹר וְחוּם וְרוּחַ
עוֹד יַחְלִיף טַעְמוֹ וּבִשְׁם הַנְּטַע
הַיּוֹבֵל לְתוֹכָהּ כִּי יִשְׁנֶה אֵלֶיהָ
הִנֵּה יִכְנֶה סֵלָה
עִתָּה רְאֵה אֵלֶּה הַגִּידִים הִנֵּה
מִשְׁעֵרוֹתֶיךָ רֹאשׁ קוֹר עֶכְבִּישׁ דָּקוּ
אֶת־כָּל־פְּנֵי זָרָה הָעֹלָה מֵלֹא

כִּי בָם כְּלֵי רַפְיוֹן וּבְלֵי מַרְגּוּעַ
עֵסִים יִסּוּבֵב הוּא אֶל־חֹם הַשָּׁמֶשׁ
יִרְתַּח בְּעוֹד יוֹמָם אֶף־שָׁמַיִן מִנְהוּ
יִקְפֹּא לְקוֹר הַלְלָהּ
אוֹתוֹ בְּמוֹפְיָהוּן הַגּוֹר תְּמוֹצְנֹתָ
אִז הַדְּבוּרִים וּבְמִיעֵיהֶן יֵשֵׁב
אֶל־הַדְּבֵשׁ שְׁבִין רוֹנֵג תִּזְלַגְתָּ
שׁוֹר נָא פְּרָחִים אֶל־יָפִים הַבֵּיטְרָה
מִרְאָם חֲזָה אֶף־נִיחֻחָם הַרִיחְתָּ
מִתּוֹךְ תְּמוֹנֶתָ כּוֹס תִּבְנִיתָ גְּבִיעַ
הַיָּה אֲשֶׁר לָהֶם תִּרְאָה מִתַּחַת
סָבִיב עֲלֵיהֶם רֵאשׁוֹנָה יִפְרִיחֶהָ
אֶף אַחֲרֵי נִפְלָם הוּא יֵשׁוּב פְּרִי־חֹם
חֹטִיִּים כְּעַמּוּדִים הַבֵּט נִצְבוּ
מִי עַל לְרֵאשׁוֹ כּוֹבַע
נוֹשֵׂא וּמִי בְלָתוֹ אֶף כָּל־יַחַד
עַם־כָּל־עֲלֵיהֶם אִישׁ אַחִיו יַעֲזוּרֵהוּ
וּבְנַחְלֵיהֶם הַעֲסִים יִכְנוּ
לְדָדִיל פְּרִי־הֶם בּוֹ וְלַהֲמַתִּיקָהוּ
תִּבְנִית כְּמוֹ צְפוּרָן

הוֹדוּ אֲשֶׁר תִּרְאוּהָ • כִּי יִתְקַע
לִבְנוֹ בְּלוֹיְתוֹ • שָׁמָּה יִנַּח
דְּבָשׁ אֲשֶׁר תִּמוּץ כִּי תִמְצְאוּהוּ
פִּי הַדְּבוּרִים לִילָה •
עֲתָה יִחְקֹר זֹאת עוֹד • הַבֶּשֶׁת וּבִינָה
אֶל־נַפְלְאוֹת צוּרֵנוּ •
בֵּין נָא לְזֶרַע זֶה • תוֹכְכֶם יִסְגִּירוּ
יַחְדָּיו לְמִינָם כָּל־צִמָּה כָּל־עֵשֶׂב
שָׁפִיר בְּשִׁלְיֹתוֹ עָלָיו נִכְפְּלֶת
רַב אִו מְעַט • כֵּן דְּמִיּוֹנֹה הַנְּהוּ
רוֹב אֲצוּרוֹתָיו שִׁמּוֹן
הַנְּהָ בְּלִי מַחְסוֹר מְלֵא הַטֶּבַע
כִּי כָל־עֲצָמוֹ כָּל־גִּיד בּוֹ כָּל־עוֹרֶק
בּוֹ יַחְלִיץ יַחְדָּיו אֶף בּוֹ יִרְכּוּ
תוֹכוֹ יִרְחַף רוּחַ
חַד אֶף לְעוֹפֵף קָל • חַי וְגִדְלָ כַּח
הוּא יַעֲמִיד אֶת־כָּל־סִדְרֵי הַנֶּטֶע
דָּבָר עָלָי אֶפְגִּיו אִישׁ עַל יְדָהוּ
מִנִּי עָבִי שָׁמְנוּ אַחַר הוֹבִישׁוּ
אוֹתוֹ פָּנָי חֲמָה וּנְשִׁיבוֹתָ רוּחַ

יעש

יעש סביבותיו שריון תלבושת

עליו יגונן מפלרע ופגע

חמוץ בתוכו רוח

נצב באיש מלחמת

נגד לכה באשה אף שמן מנה

לרוב ורב החיל

הן ומשכו יזילו

מצע שרף תחתיו הן ישתרע

ובמחרפים בין בקע או נקב

יצין זעיר שם וזעיר שם החוצה

אלה קצות דרכי קדוש ובאלה

רבות לאין מספר נפלאות סלה

פל דורשים אותם אותם ומצאו

תמיד בכל החי ובכל אומם

ובכל אשר פל רוח

חיים בקרבו אין

ובכל אשר ברארץ

ובכל אשר במים

ובכל אשר בו עין

אדם להביט ישת

אֲשֶׁר־יִגְדַּל אֲשֶׁר חִכְמָה מִצָּא וְדַעַר
 אֲשֶׁר־יִמְדַּבֵּר עַל־אֵזֶן שׁוֹמְעֵת :
 יוֹשֵׁר בְּרוּךְ תְּהִי מַחְקֵר כִּי נִחְמַתְנִי
 עַת מִשְׁפָּרֵי יְגוֹן עַד־נַפְשִׁי כִּי אֵין
 כִּי עַרְת בְּצוּף לִקְסָף
 מֵרַח לִבִּי זֶה אֲוִיָּה הַשְׁפָּחָה
 אֶף־מִסְפָּדֵי לִי אֶל־מְחֹל הַפְּכָה
 כִּי אֶל לְעֵינַי וּכְאֶל־צִמָּא מַיִם
 בֶּן יַעֲרֵב יַנְעֵם לִנְפֶשׁ דַּעַר
 שְׂמֵחָה לְלֵבִי הוּא אֹרֶךְ לְעֵינַיִם
 עֵנֶק לְצוּר אֶף אֶל־רֹאשׁ מְגֻבַּעַת :

תהלה בַּיָּמָה בַּשָּׂדֶה לְכֹדֶה י אה"כ רואר
 את יוֹשֵׁר מֵרַחֵק וּבֹרַחַת

מַהֲלֵה הֵן פֶּה אֲשֶׁר עֹמֶדֶת
 עַתָּה לִבִּי אֲנִי
 אֲשָׂא לִבִּי אֶף־פִּי אֶפְרוֹשֶׁר
 אֶשְׁפּוֹךְ בְּמַר נַפְשִׁי אֶף־רוּחִי יִחַד
 לִפְנֵי אֱלֹהֵי כִי וּזְלָתוֹ אֶפְסֵס
 מְנוּס וּמִשְׁגֵּב סָלַח

אולי

אוֹלֵי בְעֵינַי יִרְאוּ
אוֹלֵי יַחֲלִץ זֹאת נַפְשׁ נִבְהַלְתָּה
מִמּוֹקְשֵׁים חָגַם אֶל־רִגְלָה שְׁתֵּנוּ
מוֹשֵׁל בְּעֵז עוֹלָם שְׁלִישׁ וּמִלְקָה
אֶחָד וְגַם בְּלִתְךָ
יְכוֹל אֲשֶׁר אֵין קֶצֶה
אֶל־עֵז יִכְלֶתְךָ סֵלָה
אֶל־חִפְצֶךָ מְשִׁיב הַגֶּה אֵינְנוּ
גַּח־צוּר אֲשֶׁר כְּמוֹךָ
הֵן בְּשִׁחְקִים אֵין
יִתֵךְ כִּי בְכֹל־הָאָרֶץ
מִי זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אָמַר וְתֵהִי
זֶה יַעֲמִיד עֲצוּהָ אִם לֹא צוּיֶת
מִי הוּא אֲשֶׁר־יָרִים אוֹ מִי יִנִּיחַ
יְדוֹ וְרִגְלוֹ צוּר בְּלִתִּי יִדְעֶת
מִי הוּא אֲשֶׁר־יִשְׁקוֹשׁ בְּכֹל תִּשְׁקִיטֵנוּ
זֶה מִי יַעֲנֶה לֹא עֲנִיתוּ אֶתְךָ
אָנָּה רָצוּהָנָא הֶעֱתֵךְ אֶל־נַפְשׁ
זוֹלָתְךָ מְנוּס לָהּ לֹא יִדְעֶה
הוּאֵל עֲשֶׂה־נָּא חֶסֶד

עם לב בענין מר • ויח דבית •

גלי חמרת אפך

אנא רצה השביחך

וכאב רצה עור ארת נפש הוכחת •

הואל והוצאנא רגלי מרשות

הואל שבור פח בו כעוף נלכדתי

למה לעגל • חלק

נפשי • תהי • אל-איש כזב שנארת

למה אהי מרמס • למה יריעו

עלי רשעים אף-בי יתעללו

זדים אשר תעבת •

אתיה לצדיק חבל

אל אל-בני עולה • אתיה אל-יושר

אמה • ואל-נא בית רחב שלטת •

עתה אשרי אל-החר אדריכות

אשמור עלי העין

ערבא אמתי כי שם צויתיה

לאמר מהרה לבי

כי תמצאי אותי ונהלק יחד

העיר כבוא השמש •

אֵךְ מִי אֲשֶׁר-אֲרָאָה מֵרְחוֹק שְׁמָה
הוֹלֵךְ • הֲלֹא זֶה יוֹשֵׁר
מָה אֶעֱשֶׂה עִתָּה מָה אֶבְחַר עִתָּה
מָה זֶה יֵאמְרוּ לִי • מָה זֶה יִקְרָנִי
אֵלֶּךָ לְפָנִים אוֹ אַחֲזֵר אֲשׁוּבָה •
לְבִי הֲלֹא לְלִבְךָ
אֵלָיו • פָּעַמִּי מֵאֵילַת יַעַר
יֵשׂא וְיִרְיֵץ אֶף-יַעֲיֵף כְּנֶשֶׁר
זֶךְ חֶקֶר יִקְרִי בְרַחֲמֵי מוֹסֵר הַיָּצִיעַ
רִגְלֵי הֲלֹא יֵשִׁיב רוּחֵי יִשְׂרָאֵל •
הוּא נִחַלַת חֶלְקִי הוּא חֲבִלֵי חֶבְרָה
אֵלַי נִפְלְתָם • לָמָּה
אוֹתֵי מְאוֹם תְּדַיְנוּ
אֵךְ אֶת-אֲשֶׁר אֶחְבֹּתִי
זֶךְ לְאֶהוֹב תִּכְרִיעוּ
אֵךְ אֶרְדֵּאֲשֶׁר מֵאִסְתִּי
הֵן אֲלֻכָה אֶבֶן לְבִי לֹא יִלֶּךְ
אֲשׁוּב לְאַחֲזֵר זֶךְ נִפְשֵׁי לֹא תִשָּׁב
יוֹשֵׁר יְדִידֵי לֹו יִרְאוּ עֵינֶיךָ
נִפְשׁ עֲנֶה זֹאת עַתָּה כִּי רִגְלֶיךָ
מִצִּלְךָ

מֵאוֹס

מצלך ינוסו

איך אחריק היא תדבק אף תרץ
 איך צלך תחמוד • איכה נכספה
 ללחוך עפר רגליך
 מה יהמו מעיק

על-פל-כאבה • מה על-ענייה תחס
 אך אלכה מהר טרם יראני
 אנוס ואברח פן רע יקראני
 מתאנות נפשי בורחת אני

אל-תועבת נפשי אל-מר-המורת
 מגן ערבים בו רגלי נחמי
 נסה אני לשאול ולגיא צלמות
 אך גם בכל-זאת לא הוחיל אחרלה
 לא נואשה נפשי אף לא נוחלה :

סכלות ותהלה

סכלות **מה** זה גברתי אן היית עד עתה
 כי לא מצאתיך

תהלה אך הנה הייתי

סכלות הגדה לראש ההר כדבנה באתי
 ואלכה

וְאַלְכָה הַעֲיִנָּה

אֵךְ לֹא מִצְאָתֶיךָ

תִּהְיֶה מִה דְבַר אֲלֶיךָ

אָבִי וְיִמָּה אָזְוָה עָלַי

סכלות צוּנִי

שְׂמֵחָה לְבִשְׂרִי לָךְ

תִּהְיֶה מִי יִתֵּן יְרֵחִי

סכלות אָמֵנִים הֲלֹא כֵּן הוּא

תִּהְיֶה בֵּן יְהוּיָה סֶלָה

אֵךְ אֶת־אֲשֶׁר אֶתְךָ אֹמְרִי

סכלות תִּדְרְעִי

כִּי יוֹם פְּלוּלוֹתֶיךָ

מוֹעֵד חֲתוּנָתְךָ אֶל־יוֹם הַחֹדֶשׁ

הַיּוֹשֵׁם

תִּהְיֶה וְעַם מִי

סכלות עַם מִי וְלֹא יִדְעֵתְ

מִי הוּא חֲתָנְךָ לֹא רַחֵב

תִּהְיֶה אֵךְ לְמָה

לֹא אֶת־שְׁמוֹ הַזְּכֹרֶת

סכלות מִי הוּא אֲשֶׁר־אֶת־זֹאת לֹא־יִדְעֵ עֵתָה

מִי

מי בשערים איש נודע ממנו :

תהלה כינה לכן עמיה

מי יתנני לא-הכרתיו אני :

אל סכלות אך איש ואישה שם על-עין המים

מצאת בבוואך שמה ?

סכלות חכרת אנשים שם הנה ראיתי

משותוממים יחדיו איש אל-רעהו

אך מוצאותם לא אותם שארלתי :

תהלה זמנם עשו הספלת

עתה לבי מהר רוצי ושגיבי

טרם ערוב היום ודעי מה-אלה :

סכלות בן אעשה :

תהלה מהר רוצי ובוואי

לבי מקפץ בי נפשי מגדת

אלי חדשות אך ידי קצרה

אותם להבין בין תקורה ופחד

רוחי כקנה נד הנה והנה

צורי פתח-נא לי פתחי חסדך

לבב אשר גשבר ומצא-נא רוח

נגעו רפא נא וכאביו יתמוי (תמו)

מה קול באזני מי לדברי עתה

עונה

7

ז

יְהִיָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

כִּי רַק עֲזוּזוֹ אֵךְ עוֹצֵם יְדָהוּ

וְיִכַל עֲשׂוֹת זֹאת עִתָּה

וּבְתוֹךְ תְּהוֹם כִּיחֻשָּׁךְ

יִזְרַח בְּשַׁחַר קְלָנִי

יִצְיֵא בְּרִבְכָּחוֹ לְאוֹר אֲדָקְנִי (בֶּן הַיּוֹד)

סכלות עִתָּה גְּבַרְתִּי שְׁבַתִּי

וּבְפִי פְלָאִים מְשִׁמְעִים נְבִהֵלִיתִי

רָחַב לְאִטּוֹ אֶת־תְּרִמִּית בַּיַּעַר

מִתְהַלְכִּים הָיוּ עִיר נִרְאָה פְתַע

עָרוֹב מְאֹד כָּבֵד (לְבִי יִגוֹעַ

מִדִּי אֲדַבֵּר) רֹב גִּמְרֵי וְשַׁחֲלֵי

רַבִּים כְּחוֹלֵי הַיָּם וַיִּתְיַצְבוּ

אוֹתָם בְּשֵׁה אֶחָד לְטְרוֹף גַּם־יֶחֱדָד

תהלה וַיִּטְרַפוּ אוֹתָם ?

סכלות לֹא בִי נִצְוֵלִי :

תהלה כִּינֵה לִכְזוֹ עֲזָמָה צַר לִי מְאֹד

חלסכלות אֵךְ אֵיבָכָה נִצְוֵלִי ?

סכלות רַעַשׁ לְעַמְתָּם הָדָר מִנְּגִיד

וַיִּחַרְדוּ הַיַּעֲמֵק

וַיִּבְרָחוּ בָּלֵם וְגַלְמֻרְחָק נָסוּ

כח
רָחֵב וְתַרְמִית אֲזוּ מֵהֶם נִמְלָטוּ

וַיִּמָּהְרוּ וַיִּשׁוּבוּ הָעִירָה :

תכלה לענות הן קנאו עתה חיתו פיער

עַל תוֹךְ בְּנֵי אָדָם עוֹלַת יְדֵימוּ

אֲמַנִם מִתִּי רִשְׁעָה אֱלֹה פִלְטוּ

אך לא ערן גמרנו

כִּלְהִמְסֻבוֹת • לֹא רָאוּ עֵינֵינוּ

תכלית דבר חזון הזה עד הנח

עוֹד יוֹם הֵלֵא יָבֹא נִרְאָה נִדְעָה

מָה אַחֲרִית כָּל־אֱלֹה

כִּי רַק לַיּוֹם נִקָּם וְלַמּוֹעֵד זַעַם

לְכֵן שִׁמּוּרִים הָמְרָה :

כל סכלות עתה לבי נבואה

מהר לבית אבי פן ידאג לנו

כִּי רַד מְאֹד הַיּוֹם וּבִשְׂדֵה אֲנִי •

לְבִי וְנַפְשִׁי הֵן אֲתֹכֶם אֲשַׁמְעָה

אֵלַי פְּלֵאִים מַטִּיפִים גַּם־יָחַד

אֲכֵן חֲתוּמִים הֵם • אֵף בַּל־אֲדַעָה

חֲזִיתֶכֶם מִרְחֵלִי תִקְוָה אֲזוּ פָחַד

אֲוֹלָם יְהִי מָה • אֲנֹכִי אוֹחִילָהּ

אוֹחִיל וְאוֹחִיל עוֹד אוֹלֵי אֲנִילָה :

אכלו

חלק שלישי

המון תהלה רהב תרמית ושאר קרואים
במשתה בבקר קודם החופה

כמו אכלו שתי אחי רעי הטיבו
את לבכם היום כי עוד אוהילה
על צאצאי אלה

בני בשמחה עוד נשוב נגילה :

תרעית המון כמו שמחת

היום מתי סודך

בן בךמאת שנה אותם תשישר

עוד רענן דשן ושבע כלנחת :

רהב יאבי הלא תראה איכבה פתע

התקדדו שמים

הבט ערפל זה נצב נגדנו

איום כמפיץ אף וכשופך זעם

שורנא חגורה זארת חגר רקיע

כדם אדומה

כמו בן הנה גסאני

רואה ולא חדלתי

לִדְאוֹג אֲשֶׁר כִּיּוֹם יוֹם שֶׁמִּחַתְנַנּוּ

כְּזוֹאת תֵּאָנָה :

תְּרִמִּית מֵה־יְפוּל לְבָךְ

הַמוֹן הַלֵּא תְבוּשׁ מֵה־תִּפְחַד פִּחַד

מֵעַב קִטְנִיָּה כִּי תִרְאֶה מַגֵּשִׁים

קִטְוֹן אֲשֶׁר יָבֵא ? קוֹם קוֹם הַנִּיחָה

הַמוֹן פִּחְדִים אֶלֶּה !

לְכַבֹּדְךָ כּוֹס זֶה אֲשֶׁתֶּהֱנֵא עִתָּה

כָּל־טוֹב לְבָשִׁיר לְךָ אֶף אֶתֶּה קוֹמְרֵה

אֵתִי שִׁתֶּה וְלֶךְ יִנְעַם קִלְנֶצַח :

הַמוֹן מֵה־זֶה בְּנֵי הַרְחָמֵן יֵצִילֵנוּ ?

מָה הַסַּעֲרָה זֹאת מְתִימֵן בָּאָה ?

רַבֵּן חֲרָד לְבָבִי בִּי מִקוֹל הַרְעָם :

תְּהַלֵּס אֵיךְ תִּהְלַךְ כְּזוֹאת (אָבִי !): אֵשׁ אֶרְצָה :

רַבֵּן רִיקִיר רֵאָה נוֹטָה לְנִפּוּל הַנְּהוּוּ :

קְרוּחִים מִנֵּי שָׁמַי מְרוֹם גִּלְחָמִים בְּנוּ :

הַמוֹן סַעַר אֲשֶׁר בָּזָה עוֹד לֹא רֵאִיתִי :

רַבֵּן שׁוֹמֵם אֲנִי :

קְרוּחִים אָנָּה נְנוּסָה אָנָּה ?

תְּרִמִּית מֵה־תִּירְאוּ לָמָּה כְּזֶה תִּחַתּוּ ?

מה־זֶה הֵלֵא מִקְרָה הוּא סִימֵי קֶדֶם

קֶרֶה וַיִּקְרָה עוֹד דוֹר וְדוֹר סֶלָה

עַתָּה מִמְעֵי הָאָרֶץ

אֵד יַעֲלֶה שְׂאוֹף גְּפִרִית וְנִתְּה

וַיִּבְעַר פֶּאֶשׁ (כְּגֹבוֹהַ)

עוֹפוֹ) וַיִּתְּלַקֵּם

יִבְרַק כְּחֵץ בְּרִק יִרְעִים יִצְרִיחַ

זָרֵם וְנִפְץ יִזְרוּ מִמֶּנּוּ

בֵּין הַמְּצָרִים עַתָּה יִפְלֵא רוּחַ

לוֹחֵם בְּרֶכֶת־כַּחוֹ סָגוּר מִתְּחִלָּה

הֵן יִחְרִיד תַּבַּל אֶף־יִרְגִזֶנּוּ

אֲחֵר כְּאֲרִי־הַמָּדָה

יִבְקַע וַיֵּצֵא וַיִּשְׁאַיֶּה יִכֶּה

וַיְהִי כְּתוּמוֹ עוֹד נָשׁוּב נִשְׁקוּטָהוּ

וַיִּכְבַּתְּחֶלֶה בֶּן שְׂמֹחָה נוֹסִיפָהוּ

נִשְׁתָּה בְּלֶב־טוֹב אָנּוּ אֶת־יִינְנֵנוּ

נֹאכַל בְּגִיל לַחֲמוֹנֵנוּ

יִרְא הַרְרִי בְשׂוֹדֶה יִגוֹרֵנוּ

כֹּל־הוֹלְכֵי עַל־דָּרֶךְ

כִּי מִחֶסֶה אֵין לָמוֹ

אך פה בצל קורת עוסל ובחן
מה תיראו רפי הלבב בושו
יחדיו שפני סלע :

המון אמנם לבבי נע רוחי חבלה

ירא אני אסדה סודא או מורד
לא אדעה אכן ירא אנכי :

תרמית נכון וראוי אתה

המון לשר צבא מאין כמוד

כראות בוק החרב

או צהלת סוס האחד בשמוע

המחננה נעזב הנה תניח

ובמהמור אחד או תחרת בטן

סוס רכבך הן תחבבא נפשך :

המון תרמית הלא דבר הוא כי ממעל

היום כצד נצבו

לא אדעה על-מרה ?

תרמית הרף מעט נא הרף

המון חדל כי אין דבר הרגיעה!

המון לא אובלה הרגיע

אין יש הפיגות אל-לבי כי תחרת

כא כר דממרה מתגבר הסער

תרגומית חנה כאלה אלה

בבני גנוש פשטו

דברי מזכים ולבביהם שבו

אזתם להאמין כנבואות הצדק

אכן יסודתם מקרה או פגע

קרה כצאת איש או בואו הביתה

עליו דבר משפט אומר יגזרו

כי זה לרגל זה נקרא ויחא

ויחברו יחדיו ארתלא חוברו

ולאב ללא בן לו נתון יתנו

אם קם כהיום סער

(את שפעמים זה רבות ראינו)

ובמצהלורת חופה אתה שמח

על מן תדמה כי על חופתך

השתערו שמים

אם תשאלה את פי הן התבוננתי

כי לעלות החל כל זה העסר

או באשר הנחת

מידך הבוס כי לא רצית

יותר

אם תשאלה את פי הן התבוננתי

יֹתֵר שְׁתוּת • אָמַר כִּי חָם רֵאשִׁי
תֹּאמַר אֲשֶׁר עַל-זֹאת עָלִיד קֶצֶף
יַעַן שְׁתוּת מֵאֵנֶת

וַתִּחַטָּא אֶל-הוֹד גִּפְּן הָיִן
בֵּין זֹאת בְּחֻמַּת לֵב הַמוֹן נָא בִּינָה
לָמָּה תִּרְדָּף הַבֵּל

מִשְׁפָּט וְחֻקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ
עַל-מִשְׁמְרוֹתֵיהֶם יַעֲמֶדוּ יַחַד

זָרַע וְקֶצֶיר קוֹר חוֹם קִיץ חוֹרֶף
לַיֵּלָה וְגַם יוֹמָם גַּם-אוֹר גַּם-חֹשֶׁךְ

גַּם-טַל וְגַם מָטָר בָּרֶד וְשֶׁלֶג
קָרַח כְּפוֹר עֵנָן בָּרֶק וְרַעַם

הַלְלוּךָ וְשׁוּב יְסוּבֵי

אִישׁ אִישׁ בְּעֵתוֹ עַל-גִּלְגַּל הַטָּבֵעַ
רַב אוֹ מְעַט כִּי בֵן יָקָר מִקְרָבוֹ:

רַק לֵב נְעָרִים הוּא יִפְחַד מִהֶמְחָה
אוֹ אִישׁ חָסֵר לֵב גַּם שׁוֹגָה וּפְתִי

כִּי גַם-בּוֹקֵנָתוֹ עוֹדֵנִי בְּעַר
לֹא אֲשִׁמְעָה לָךְ סֵלָה

תְּרַמִּית בְּדָבָר זָרָא לֹא לֹא

יִדְעָתִי

הַמִּזֵּן כֶּבֶד יַדְעֵתִי
כִּי זָרָה כֶּבֶד מֵאֵז רַבּוֹת רְאִיתִי
דַּעַה אֲשֶׁר זָקְנָה
לְבִיאֵשׁ מְאֹד תִּמְשׁוּל גַּם כִּי-פּוֹזְבֵת
עַבְד אֲדוֹן כֶּבֶד נִשְׁבֵּר עֲמוּד הַתּוֹךְ
זִמָּה עוֹד נִצְפָה עֲתִיד
אֶת-מָה נִקְנָה אוֹ מָה עוֹד נִחְלָה
עַד-מוֹת וְהַקֶּבֶר לֹא נִירָא מוֹת
אֲצַבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא בֵּינוּ-נָתַתּוּ בֵּינוּ
אֶל-לְבַבְכֶם תִּכְבִּידוּ
אֶל-תִּלְכוּ נָא קְרִי
פֶן-תִּפְלוּ בְרַע בַּל-קוּם תּוֹכְלוּ
אֶדְוָה חֲלִי רַע הוּא מֵר וּבְלִיעָה
מוֹרִיד שְׂאוֹל רַבִּים מֵעַם הָאָרֶץ
כִּי יוֹם לְיוֹם יִנְכַתּוּ
עַל-רוֹב חֲטָאֵיהֶם מְכַאֲבִים לָמוֹ
כַּחַם לְדִיק יִתּוֹם וְלָזָר יִיגַעַן
יֹאכַל פְּרֵי עֵצִים חֲסִיל וְיִלָּק
עֲשֶׂרֶם כַּחֲזִיזוֹן לִילָה

יְדוּד וְהֵן אֵינֶנִּי

כְּעוֹף כְּבוֹדִים כִּן יִתְעוֹפֵף רִגְעַ

כֹּל יִלְמְדוּ יִרְאֶה מוֹסֵר יִקְחוּ

כִּי כָל־אֲשֶׁר עָלִימוּ

יָבֹא וַיִּמְצְאוּ אֱלֹהֵי יִמְצְאוּ

טַעַם בַּחֲכָמָתָם חֲכָמַת־מֶרֶץ לְמוֹ

לְבָלֵי שְׂבוּר לֶפֶס וּבְרֵי הַכְּנִיעַ

רוּחָם וְשׁוֹבֵב יִלְךְ

הָעַם בְּלִי יָשׁוּב עַד־הַמִּבְּתָהוּ

עַל־כֵּן לְמוֹסְרָם כָּל־תְּכַלִּית אֲיִן

הַזֹּהָר עָלַי הוּזָה שְׂבֹר עַל־שְׂבֹר

הַשְּׂתַדְּגוּ עָלָיו עַל־צוֹאֲרֵימוֹ

לֹא יָדְעוּ שֶׁהָרַם אוֹר לֹא יִשְׁיוּגוּ :

אֲבֵן בְּמַה אֲשֶׁם אֲחֵי אֲנֹכִי

הַיּוֹם וּמָה עֲשִׂיתִי

הוֹאֵל וְהוֹדִיעֵנִי

כִּפְשָׁעִי וְחַטָּאתֵי כִי־אֲסוּר מִנִּי :

וְיֹאמֵר לְבָבִי לִי וְכִמּוֹ אֲזַכְּרֶהָ

כִּי־עַתָּה אֲשֶׁר שָׁלַלְתָּ

כַּמְעַט־יִדְרָה זֹאת קִרְיַת גִּילְנֹה

צבאות

צבאות מְבוּכָה לְנֶצַח יֹאבְדוּ
הֵן בֶּן אִמַּת אֲחֵינוּ
וַיִּלֵּד אִמָּתוֹ שׁוֹבֵי וַיְבוֹזוּ
כְּרֹאוֹת אִמַּת אֶת־זוֹאת מִחַר וַיַּעַל
אִז מִדְּאָנָה מִדְּבַר הַשְּׁעֵרָה
וְלִמְוֶל הַדָּרוֹם רַגְלֵי מִשְׁפָּט מִלְכָּנוּ
הַשְּׁתַּחֲוֶה וַיֹּאמֶר
מִלְכֵי לְעוֹלָם יְחִי
הִנֵּה לְמַרְחֹק עֵינֵי תִצְפִּינָה
וְלֵאחֲרֵית יָמִים פָּחַד פָּחַדְתִּי
כִּי יַעֲבֹר מוֹעֵד שָׁנִים יֶאֱתִיו
וּבְנֵי בְעֵבְרֵי לֹא הָמַר יִמְרוּ
עַל־כֵּן פָּנֵי כֶסֶף הַדֶּרֶת עֵינֶךָ
כְּאֵר לְעֵדוּת אֶל־זֹרְעֵי הוֹאֲרֵתִי
אוֹתוֹת אֲשֶׁר בַּהֶמָּה
נִסְמָן לְהַדְרֵעַ
כֶּסֶף עוֹר בְּרוֹב יָמִים כִּי יִכְרֹוּהוּ
עַתָּה לְכוּ נְדַרְוֹשׁ דְּבַר נַחֲקוֹרָה
פֶּן מִבְּלֵי דַעְתָּנוּ
הַיּוֹם אֲשֶׁמִּים אָנֹכִי

כִּי בְּרִאמֶת לֹא יְהִי

רֵהַב כְּמוֹ דְּמִינוּ:

שִׁמוֹ אֹי מֶה מְנַת־חֶלְקִי מֶה זֶה יִקְרְנִי:

רֵהַב אֹי מֶה יְהִי זֶה לְנִי

תְּרִמִּית נָמַס לְבָבִי בִּי בְּרַבִּי כְּשִׁלּוֹ:

זִמּוֹ מֶה תַּעֲרוֹץ הַמּוֹן הוֹחִיל עַד־נִרְאֶה

אִיכָרָה יְהִי נוֹפֵל דְּבַר אֵן נִדַע

מֶה נַעֲשֶׂה:

שִׁמוֹ אַתֶּם אַנְשֵׁי הַשָּׁקֶר

רֵהַב וְתִרְמִית יַחַד

אִיךָ כֹּה לְכֹזֵב בִּי זִדְתֶם אִיכָרָה:

תְּרִמִּית הָאֵם כָּבַר רְאִית

הַמּוֹן וְנִוְדַע כִּי רֵהַב אֵינְנִי

זֶרַע אָמֶת:

הַמּוֹן עֹל עוֹד תִּפְתַּח פִּיךָ

סוֹרוֹ מְרִיעִים סוֹרוֹ

סוֹרוֹ בְּנֵי עוֹלָה סוֹרוֹ מִמֶּנִּי

מִי יִתְּנֵנִי נֶפֶל

אֵן עַם־חֲלָלִים קָבַר

אֵלֶּה אֲשַׁכְּבָה טָרָם אַתְּכֶם יִדְעֵתִי

חֲרַע

חרש אהי סרם לכם שמעתי
 וכו' השקט מעט המון קום נא וכו' אה
 כי נלכה אל בית משפט כלנו
 הויה לאשורו הדבר יודיע
 דינו לאור עמים נכון יגיע
 דורש ישועה לו נמחר אל יתי
 פן רע אשר יגור הוא ישויגנו
 אסתחזה איש אין נפחו כמים
 רע כי לבר לבסיל תקוה ממנו :
 סבלות הולכת לבקש שכל • אח"כ תמצא
 אותו עם יושר

סבלות אמר לא נשאו רוח
 לאו עב שאפו סוף עוד למצאנו
 דבר אשר אליו יותר נכסופה
 הן הוא אשר יותר רחוק ממנו
 אמנם הלא אראה שמה בעמק
 אחד מהלק • תואר
 פניו כפניו אם שונה אינני
 כן הוא ולא שגיתי •

שכר

שָׁכַל הֲלֹא תֹאמַר אָנֹכִי נִחְבָּאתָ

הַיּוֹם אֲשֶׁר יִגְעִתִי

בְּסוֹס לְבַקֶּשֶׁךָ אַךְ לֹא מִצָּאתִי

הָרִים כְּבָר עָלִיתִי

שִׁפְלָה וְעֵמֶק אַף־מֵעֵן וְנַחַל

בְּרֹאֲתֶךָ אֲמַצְאָה וּבְכָר נֹאשָׁתִי

וְאֶחְדָּלָה לְדַרְוֹשׁ לִגְלִי כִּי עָתָה

לְרֹאוֹת דְּמוֹתֶךָ מֵרְחוֹק דְּמִיתִי:

סַלְמָה מֵהֲזֵה וְעַל־מֵהֲזֵה סַכְלוֹת מִדּוֹעַ

אוֹתִי תִבְקָשִׁי מָה יֵשׁ אֶתְךָ לָנוּ:

סַכְלוֹת אֶתִּי חֲדָשׁוֹת אוֹת נֹרָא וּפְלֵאָה

דְּבָר אֲשֶׁר תִּצְלָנָה

אֶל־שׁוֹמְעֵי אָזְנֵיכֶם

לֹא אֲאִמִּין לִגְלִי עֵינֵי רְאוּהוּ:

סַלְמָה מֵהֲזֵה אֲשֶׁר קָרָה אֲמַרִי הַגִּידִי:

סַכְלוֹת לְבִי סִחַרְחַר מִשְׁתָּאָה עוֹרְמִי

(שָׁכַל) וְלֹא אֲדַעְהָ

אִם רִאֲתָה עֵינֵי אוֹ אִם־חָלַמְתִּי:

סַלְמָה אַךְ מָה אֲשֶׁר נִהְיָה אֲמַרִי סִפְרִי:

סַכְלוֹת מָה אוֹמְרָה לְכֶם דְּהַב גְּרָשׁוּ

מֵהָיוֹת

מקויות חתן המון:

יושר מהנה באת עתה

סבלות לצחק בך

סבלות לא פי שוחקת

בך אין אני . אך אל עיני גרשו

אותו וכן נבהלתי :

אך נחיתה זאת נא סבל

יושר צורי מה אלה :

אך . אין אני יודעת סבלות

אמנם אשר ראיתי

פי גרשו רחב ויבריחונו

וילכו אל בית משפט כלמו

לא אדעה עלמה או מהנה יהי

עוד אחרית כל אלה :

אך מי אשר העיר את כל זה עתה סבל

פתאום . ואיך החלה

זאת ההמלה לא היית את שמרה :

שוחים במשתיהם היו לבטח סבלות

עת פי סערה קמה

ענן ורעש אף אש מתלקחת

ובתוך

וּבְתוֹךְ שְׁאוֹן פָּחַדָם רִיבוֹת נִפְלְאוֹ

מִן־הַזְּקִינִים אִזּוֹ אֶחָד רָאִיתִי

קְשׁוֹת מְדַבֵּר וּלְקוֹלוֹ עֲמָדוֹ

וַיִּגְרְשׁוּ רַחֲבֵי אַחֲרֵי הֶלְכוֹ

כָּלָם נִבְכִים אֶל־בֵּית מִשְׁפַּט יַחַד :

כַּל יוֹשֵׁר יְדִידֵי אֱלֹהִים

פְּלֵאֵי תָמִים דְּעִים סִתְרֵי צִוְרֵנוּ

קוֹס־נָא לָכֵה נְכוּאָה

אֶל־שַׁעֲרֵי מִשְׁפַּט נִרְאָה נִרְעָה

מִה־יַעֲשֶׂה עֲמָנוּ

הָאֵל יי כִּי יִשַׁע יִצְמִיחַ

הַיּוֹם לְנַפְשׁוֹתֵנוּ :

יִשֵּׁר יוֹאֵל אֱלֹהֵי נָא כִּי כִדְבַרְךָ

כִּן יַעֲשֶׂה אֶבֶן בֵּין לֹא אוֹכְלָה

מִה־זֶה אֲשֶׁר יֵלֵךְ בֵּינֵיהֶם פֶּתַע

כִּי כָל־מִזְמוֹתָם בַּהּ תִּתְחַפְּכֶנָּה :

כַּל יוֹשֵׁר הַזֹּאת תִּסְפַּל אִם־לֹא יִדְעֶתָ

כִּי בָל־בְּנֵי אָדָם וּבְנֵי אִישׁ יַחַד

כַּל

כָּל־מוֹעֲצוֹתֵיהֶם כָּל־חֲכָמוֹת לָמוֹ

חֹזֵר בַּיַּד יוֹצֵר חֲנָה הַנְּמוֹ

כָּלֶם בַּיַּד עוֹשֵׂנוּ

רַגַע יְדַבֵּר אִתְּיִתְּפַכֶּם סֶלָה

צוּרֵם כְּצֵל יִבְרָחוּ

טָרֵם יִסְפֵּר אִישׁ וּכְבָר נִשְׁפָּחוּ

שָׂוֵא עַל־מְשׁוֹשׁ תְּפִים אִישִׁים תְּגִילוּ

שָׂוֵא תִקְשְׁרוּ מִסֵּפֶד מֵר עַל־כָּל־אֲבָל

אִם־לִפְכֶם יָבִין אוֹ אִם־תִּשְׁכִּילוּ

מֵה־מְחֻשְׁבוֹת אָדָם כִּי־הִמָּה הַכָּרָה

אֲבָלוּ וְגִילוּ אוֹמֵץ לֵב הֵאָּ פָחַד

גִּסְזָה וְגִסְזָה הֵם מֵהָבֵל יָחַד

פָּגְעוּ וּכְל־מִקְרָהוּ

רַגַע הִרְאָ יִשְׁנוּ אֵךְ לֹא מִשְׁגֵּרָהוּ :

הַמֶּן וְרַחֵב וְהוֹקֵן וְשֹׂאֵר קְרוֹאִים לַפְּנֵי

מִשְׁפַּט מַלְכֶם

הַמֶּן עֲוֹן עֲמָךְ מִגֵּן גּוֹי מִרְעִיתֶךָ

הַדְּרִיחַ תְּהַלְחֵנוּ

מַלְכוּתֶךָ יָבִין בּוֹרֵא שָׁמַיִם

עַד-עוֹלָמִי עַד סֵלָה .

הֲיֵן אֹתָךְ הַקִּים הָאֵל מִמַּעַל

לְהִיזֹרָה לְרוּעָה לָנוּ

לְשִׁמּוֹר לְנַהַל לְשִׁפּוּט וּלְרוּחֵי-שֵׁיעַ

וּבְצַלְךָ שְׁלוֹם נִתְלוֹנֵן בְּטַח

עֵתָה לָךְ אֶתְאָנֵנוּ

בְּצַר לְנַפְשׁוֹתֵינוּ

כִּי תַעֲמִיד אֶל-צִאֵן יְדִיךָ רִנָּה

וַתִּנְחַמְנוּ שְׂבֵט מַלְכוּתְךָ :

בְּנֵי תְשׁוּעַתְכֶם נִפְשֵׁי דוֹרְשָׁתָם

נִשְׁטַט

וּשְׁלוֹמְכֶם חֲפָצָתִי

אֵךְ מָה אֲשֶׁר אֶתְכֶם לִוְחֵץ הוּא עֵתָה

בְּמִוֹן מַלְכֵי . אֲשֶׁר קָרַנִּי

דְּבַר מְאֹד זָר הוּא כָּל-לֵב מִתְמִיָּה

אֶל-בֶּן אִמָּתִי יַעֲדָתִי

בְּתִי תִהְלֶה זֶה שְׁנַיִם עֶבְרִי

עֵתָה אֲנִי יָרָא פֶן-הוֹמַר לָנוּ

יָלַד אִמָּתִי בִּילִיד שִׁפְחָתוֹ יַעַן

צָבָאוֹת מְבִיכָה אֵן אֹתָם לְקַחֵי

יַחֲדָיו וְהַגְּלוּם אֶל-אֶרֶץ אַחֲרֵת

אִמְנָה

ליוני 2015
Lionel Hampton

אָמֵנָה בּוֹאֵת נַחֲמֵתִי

כִּי סִפְרוּ לִי וְזָקְנִים הִגִּידוּ:

אֵיבָה לְמַרְחֹק צָפָה כָּל־אֱלֹהֵי

מֵאֵז אָמַת עַל־בֶּן קָדָם וַיּוֹאֶל

אוֹתוֹת בְּנוֹ בְּאֵר לִפְנֵי כֶסֶף:

כֵּן הוּא וְעַל־סֵפֶר זִכְרוֹן הַמָּה

מֵאֵז פְּתוּבִים יָקוּם סוֹפֵר הַבִּיאָרָה

מֵהַר הַלֹּם הַסֵּפֶר:

כִּמּוֹן מַלְכֵי יַחֲי לְעַד שֵׁם מַלְכוּתָךְ

מַלְכֵי לְעוֹלָם יַחֲי

כְּדַבְּרְךָ פִּה הַסֵּפֶר הִגְהוּ:

עֲתָה קְרֵא אֶת־הַרְשׁוּם

סוֹפֵר הַגִּבּוֹר

אֶל־בֶּן אָמַת אֱלֹהֵי צִיִּנִים הַמָּה

מִצָּחוֹ כְּשֶׁרָג צַח וּבְצִמּוֹר צָחַר

קָוִי אֲרוּכִים בְּמִישׁוֹר יִלְכוּ

עֵינָיו עָלַי מִלֵּאֵת נִכְחָם יִבִּיטוּ

וְדַמוֹת כְּמוֹ תִבְנִית סִפִּיר אוֹ שׁוֹהֵם

נִרְאָה עָלַי לְבוֹ כְּבַתוֹךְ מִשְׁבָּצָרָה

עַל־רֹאשׁ כְּתַפּוֹ הַיְמָנִית צוּמַח

שֶׁעַר

שָׁעַר כְּכֹתֶם פִּזוּ מִתּוֹךְ בְּהֵרֵת

כְּדַמוֹת עַרְשָׁה וּכְמוֹ תַבְנִית כְּתוּב:

מִשְׁנֵט עֲתָה יִבְקֶר נָא פִּי אֶל-עֵינַיִנו

רַחֵב יְגִשָׁה וּפְשׁוּט אֶרֶץ-בְּתֻנְתָּהּ

וְהִנֵּה אֲוִי כִּי כָבֵד אֶבְדָּתִי :

מִשְׁנֵט אַחַד לָךְ אֵין מְכַל-אוֹתוֹת אֱלֹהִים

כּוֹמֵה בְּרַח לָךְ כִּי לֹא לָךְ יֵאָמֶה

הַבֵּת תִּהְיֶה זֹאת אֵף לָךְ לֹא תִרְוִי

כִּי בֶן אִמָּת אֵין אֲתָה

הַמּוֹן תִּנְהֶה אֲתָה תוֹדוֹת אֵין חֶקֶר

אֶל-אֵל יִשׁוּעַתְנוּ

כִּי רִגְלֶךָ שָׁמַר הַיּוֹם מִלְּכָד

אֶף-בִּתְךָ מִפַּח מִלֵּט וַיּוֹשִׁיעַ

הַיּוֹם עוֹד שְׂאֵלְתֶךָ

יִתֵּן וְשַׁלַּח לָךְ מִהַר אֶל-יִחָר

הַבֵּן אֲשֶׁר תַּחֲמוֹד וּבִטּוֹבוֹ תִגַּל :

הַמּוֹן מִלְּכוּתְךָ תְרוּם מִלְּפִי לְנִצָּח :

יָרוּם לְדוֹר וְדוֹר מִלְּפִי קִרְנֶךָ יִקַּן

תִּרְעַדָּה לְעוֹלָמִים שְׁלוֹם צִאֲנֶךָ

הַמּוֹן מִהַתְּבַחֲרָה הַיּוֹם שְׁמִיחָה אוֹ אֶבֶל

זקן שבע קלון עני מרחתעש
 לך נבללו עתה משוב וכעס
 אל-קול נהי תקשיב או-תוף ונבל
 שיכל ויושר הולכים אל בית המשפט
 והמון ושאר העם שם

שכל המון הלא זה הוא העומד שמה
 ידו אלי מצחו מטה הקירה :
 יטר פן אחשוב גס-אני
 הן על-מרי שיחו פניו יעידו :
 שכל הוא הוא לכה נקרב אליו נשאקה
 לו על-אשר קרהו

מרח-זה אשר אראה
 המון פמו זעף מה-לך הגיע
 המון אשר הרף שעה מני . שכל הניחיה
 כי את-קשי יומי אריד אהימה
 אספוד לגורלי אף-אבכה חבל
 נפל לנפשי אך יותר מהמה
 אבכה לאלותי . כי אל-קורך
 שכל שמוע לא מאז אביתי

אָנָה בְּלִמְתֵי אִשָּׁא נָא אָנֹכִי
אִיפּוֹא מַחְלוֹת לִי וּנְקִינִי סָלַע
בֵּם שִׁעְרוֹת זָקֵנָה בְּשֵׁנִי אֶסְתַּיְרָה :
שָׁל מִדֹּד־קֶרֶךְ כֹּה רָע .

כִּינֹן הָהָה כִּי מִמֶּנֶה

מִר הוּא אֲשֶׁר קָרָנִי
כִּי אֶל־כְּלֵמֶת סָלָה
יִרְדַּ כְּבוֹדִי וְלִמְשַׁל־רִגְעִי
זָכְרִי בְּפִי כָל־בֶּן אִמָּה וְעַבְדִּי
לְשִׁחוֹק וְקָלָס אֶת־בֵּיתִי גַם־יַחַד
אֶל־כָּל־בְּוֹנֵי עִם הַגֹּת הַגִּנִּי

מֵאִישׁ חֲמָסִים זֶה תִּרְמִית הִדְחֵתִי
לִילִיד אִמָּת . רַחֵב נִמְתַּר זֶה קַחַת
עֲתָה קִלּוֹנִי לְקִלּוֹנֵי שָׁמַיִם
גִּלּוֹ לְעֵינַי כָּל־זִכְבָּר נוֹדְעִי

שִׁקְרִי כֹזְבֵי עַל־כָּל־אִפְסֵי אֲרֶזֶן
כִּי לְאִמָּת אֵינְנִי

בֶּן . וְאֲנִי נִשְׁאַרְתִּי
אֶת־הַעֲנָה זֹאת בְּתִי לְנִצַּח
יַחַדִּי כִסּוּנֵי בִשְׁת

הַן

הן החזקת אתה

אמרות תבונתך

גודי למען תת לי מוסר דעת

בל אחרי תרמית אוֹאִיל ללכת

בל אִשְׁפֹּטָה דָּבָר אֶל־מִרְאָה עֵין

אֶבֶן אֲנִי נוֹאֲלָתִי

וְלֶךְ בְּכִסְלִי לֹא אֶן הַטִּיתִי

יָדְךָ אַחֲרַי עֵינֵי לְבִי הוֹלְכָתִי

עֵתָה פְּרִי הַטָּאָה נִפְשִׁי שָׁבַעְךָ

עֵתָה עָלַי יָרַךְ אֶךְ שׁוֹא אֶסְפּוֹקֶךָ

בִּי לֹא לִתְקוֹן עֲוֹנֹתַי עֵתָה

יָכוֹל אֲנִי וּכְבֹד הוֹדִי שַׁחַתִּי

שכל המון ! ומי יודע

אם לא לטובתך

באנו לך היום הזה כִּלְאֵלֶיךָ :

איכה לטובתִּי אֵלֶּה תִּתְּיֵנָה כמו

איכה לנַמְשֵׁי נוֹחִים

אֶמְצֵא וְעֵינֵי אֶת־בְּתִי תִרְאֶינָה

כֹּה אֲלַמְּנֹת חַיּוֹת שׁוֹמְמָה סָלָה :

אֶךְ בַּתְּךָ לָמָּה שׁוֹמְמָה סָלָה שכל

תהיה

כמו ואיך לא תהי

אין בין אמת עתה תמצא נא אנה:

שכל אנה? ואולי יותר

מכל אשר דמות יוכל לבק

קרוב לך יהיה

כמו איכבד שכל!

כזאת תדבר עתה

שכל אך מי לך הגיד או איך ידעת

מי הם אשר גלו או איך הוכיחו

כי בין אמת רהב איננו

כמו שכל

הנה עצרת עליון אמרת צורנו

היא גלתה אותו היא הוכיחהו

מתוך פחדים מתוך חרבת ארץ

אחד זקנינו נזכר ויאמר

כי אל פני משפט מאז נקבו

אל בין אמת אותה נזכר פמו

ונדרשה על זאת ויחפש חפש

ונמצאה כי כן ויבקר שמה

רהב

רָחַב וְהֵן אֵין בּוֹ אַחַת מִדָּבָר :

שכל אַךְ תִּדְעָה הַגִּיד סִמְנִים אֱלֹהִים :

הַמִּזֵּן אֲדַע וְגַם אֲגִידָהּ

מִצָּחוֹ כְּמוֹ הַשְּׁלֹג

קוֹיִם אֲרוּכִים בּוֹ יִשָּׁר יִלְכוּ

עֵינָיו כְּלִילֵי יוֹפִי

וְדַמוֹת עָלֵי לְבוֹ נִרְאָה לְעֵינַי

סִפִּיר מִשְׁבֵּץ אֶף עַל-כִּתְּף כִּתְּמִים

תְּבִנִית עֲדָשָׁה וְשַׁעֲרָה אֲמַח :

שכל עַל-הַיְמִנִית הוּא ?

הַמִּזֵּן בֵּן :

שכל וְדַמוֹת נָזַר ?

הַמִּזֵּן בֵּן :

שכל אֶף שַׁעֲרָה כְּזָהָב

הַמִּזֵּן אֵיכָבֶדָהּ

נִדְעָה לָךְ כָּל-זֹאת מִתְנַבֵּא אֶתְּךָ ?

שכל נְבִיא וּבֵן נְבִיא הַמִּזֵּן אֵינִי

אֶךְ נִפְשָׁךְ הַיּוֹם הִנֵּה אֲשִׁיבָהּ

הִנֵּה אֲנִי יוֹדֵעַ

הָאִישׁ אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים

כִּי הוּא לִבְרֵךְ אֶת־לֹא אַחֲרָיִךָ הַגֵּדוֹ
הַבֵּן אֲשֶׁר אֶת־לוֹ כָּל־הַמִּדְּתָנּוּ
וּכְבֹּר יִדְעֵתוּ אֲנִי
אֲבֵן לְבָבִי לֹא עָרַב הוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־אִישׁ כִּי אָמַר אָמַרְתִּי
הֵן לִי וְלִדְבָרֵי הַסֵּם לֹא יֵאֱמִינוּ
כִּי אַחֲרַי רַחֵם זֹנִים הֵם עֲתִיר
וַיְהִי כְשִׁמְעָם אֶת אֶת יְתַמְלָאוֹ
אֶת־רָע וְלֹא כָל־טוֹב עָלָיו אֲבִיָּאָה
עַל־כֵּן בְּמַר נִפְשֵׁי הַגֵּדוֹ נֶאֱלַמְתִּי
עַד כִּי עָרִי קָצוּ יָבֵא יִגִיעַ
וְלַעֲרֹת אֲשֶׁר תָּמוּט רָגְלוֹ הוֹחֲלֵתִי
כִּי אֲזִי כְּבֹר יִדְעֵתִי
אֵלַי תְּבוֹאוּן וּבְקוֹלִי תִשְׁמְעוּ
תֵּאָבִו וְטוֹב לָכֶם וּשְׂמַחְתֶּם יַחַד
עֲתָה לֵכָה לִפְנֵי כֶּסֶף מְלַכְנֵנוּ
נְתִיצְבָה יַחְדָּיו וְדַבְּרֵי שְׂמֹחַ
הִנֵּה אֲדַבֵּר אֶת־שְׂמֹחַ אֲרָאָה
אֶת־כֵּן אֵמֶת אֶת־כֵּן גִּיל אֲשַׁבֵּיעָה
הֵן כְּזֶמֶן רוּפֵא אִין אֶת־כָּל־פְּנֵעַ

אף איין כמו תוהלת
 מזור לכל-מכה חולי ונגע
 גם סוערה תהיה עוד יום נחמה
 כי עת ומשפט אל-כל-חפץ שמה
 תשחק ליום אחרון נפש יחלה
 דבר בעתו מדהמתוק הוא סלח:
 שכל המון ותהלה ויושר ושאר קרואים
 לפני משפט

נשפט מה-לך אמוני שכל!
 מה-היא שאלתך
 בקש ויתן לך
 מלכי לנצח
 יגדל הדר כסאך
 הז כל-תשוקתך הזן כל-חפצך
 מגולו אביון ודך הושיע
 עושק לדכא ומעול הבניע
 ודברך כטל אל-עגרי ארץ
 עתה כבר השפילה
 אמרתך גאות אחים לרשע

רָחַב וְתַרְמִית כִּי לָרַע כָּרַתוּ
יִחַדּוּ בְרִית לַנְּדוּחַ
לְבֹאֵת עֵנְי עִם וּלְחַבֵּל יַחַד
תִּבְלַ בְּאִמְרֵי שִׁקֵּר
עָתָה אֲקוּהָ כִּי אֶל־דָּל עֲזַרְתָּהּ
יְהִי דָבָר הַדְּרֹת עֲזוֹ מַלְכוּתָהּ
אֶל־בֶּן אֲמֵת כִּי מִתְנַבֵּר עַד־עָתָה
לִפְנֵי בְנֵי־עוֹלָה מָט וַיִּשׁוּח׃
מִשְׁפַּט אֲמָנָם לָךְ נֹרַע אַף מִכִּיר אֲתָה
אֶת־בֶּן אֲמֵת כָּל־תְּשׁוּגָה־בּוֹ ?
שָׁלַל יִדְעָתִי

וְדַבְּרָךְ יוֹדִיעַ
אוֹתוֹ לְכָל־עַמָּה
הַיּוֹם
הֲלֹא תִדַּע כִּי לֹא נִקְבּוּ
מִפִּי אֲמֵת אָבִיו אוֹתוֹת בְּהִמָּה
יִכַר וַיִּבְחַן
עַל־בֶּן אֲמֵרָתִי
כִּי זֶה יְהִי הַיּוֹם שִׁכִּירוֹהוּ׃
אֵן הוּא קָרְא־נָא לֹא
מִשְׁפַּט

קום

שכל קיום גש פה יושר

השתחנה אל-מול הדרת מלפנו :

משפט זה בן אמת ?

שכל זה הוא

משפט קיום לך הן תוצר

פניו לטובה בו יעיד יוכיח

כי-אחורה מצחו וכמו-כן יחד

קניו ועניו פפתוב בספר

עתה שלח בנדרך

ארת-חיקך נביט אף ארת-שכמך

בן הוא בך יחדיו הפרה נמצאו

אותות אשר אביך

רשם לך מאז : היטבת שכל

לראות פמנהגך :

שכל מלכי הלא אמרתי

זה : כי דבר הדרת מלכותך ישע

היום לעמך יהי

מנחלי צרה ותהומות חבל

זאת העניה זאת בת לא רחמה

בדברך תמשה אף-תנאלנה

ולבב

וְדַבַּב זְקֵנִים אֱלֹהִים

הַמּוֹן וְרִיעֵיו יַחַד

תָּשׁוּב תִּנְחַם וּתְשַׂמַּח אֶף-יֹשֶׁר

מִמְּזֹב פָּרִי תוֹמוֹ הַיּוֹם תִּשְׁבִּיעַ :

יִשְׁכַּט הַמּוֹן! קָרַב עַד-הַקֶּרֶת

יֹשֶׁר גִּשָּׁה גַם-אַתָּה

אֶף-אַתָּה תִּהְלֶה גּוֹשִׁי .

אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עִמָּךְ הַגְדִּיל וַיַּעַשׂ

הַיּוֹם אֱלֹהֵי קִדְּם

הַמּוֹן הֲלֹא עֵינֶיךָ

רואות וּבֵן שְׂמֹחֶת .

מִמּוֹקְשֵׁי רַעִים הִנֵּה נִמְלֶטֶת

אֶף בֶּן אֲשֶׁר אוֹתָהּ

לִימִינֶךָ פֶּה הוּא . קוֹמָה קָחָהּ

וּלְבַתְּךָ יִהְיֶה כִּי לוֹ יֵאָתֶה .

אַתָּה תִּמְסִים הַדֶּרֶךְ

בְּצַר כִּמוֹ שֶׁרָשָׁךְ

זָרַע אָמַת נִכְבֵּד אֶף נִחְמַד יֹשֶׁר

עֲתָה קֶצֶר צְרִקָךְ

תִּשָּׂא בְרִנָּה אֶתְּךָ

הנה עֲטָרַת פֶּזֶז אֶל־רֹאשֶׁךָ תְּהִי

הַבֵּת וְתִהְיֶה וּבִיפִיָּה תִּגְלֶה

אֶף־אֶתְּ בַת־גִּלְתַּיִם חֵיל

יָפָה וְרַבַּת טַעַם

שָׂמַחִי בְּאִישׁ חֶלְקֶךָ שִׁישֵׁי וְגִילִי

עֲמָךְ וּבֵית אֲבִיךָ שָׂכַחִי שְׂכֹחַת

אֶף אֶל־יְדִידֶךָ זֶה נֹעַם דְּוִדֶּךָ

עֲתָה שְׂמַחָה תִּגִּי

וּלְרֹאשְׁכֶם יִגִּיעוּ

יַחֲדָיו כְּאַחַד כָּל־בְּרֻכּוֹת שָׁמַיִם

אֶל־בֵּיתְךָ עֲתָה הַמִּזֵּן הַבִּיאָה

אֶל־הָ שְׁנֵי בָנֶיךָ

כִּי יִשְׂמְחוּ יַחֲדָיו וּבִשְׂמֹחַתָּמוֹ

תִּתְעַלְסָה גַם־אֶתָּה

אֶת־נַפְשֶׁךָ יָמִים רַבִּים יִשְׁיִבוּ

וַיִּכְלְפוּ שְׁלוֹם אֶת־שִׁבְתְּךָ

וַיִּלֶּךְ תִּזְיָאוֹרַת חֵן שְׂכָל־יִקְדִּיבוּ

כָּל־רוֹדְפֵי שְׁלוֹם וּמִבְקָשֵׁי צָרָךְ

כִּי יִדָּךְ עֲשֶׂתָה

זֹאת הַתְּשׁוּעָה אֶף כָּל־בְּאֵי שַׁעַר

עירי הלא נחמת :

כלל לעד יחי מלפנו

בגדול הדר בסאו יראו עינינו

אשרי ואשרי עם רועו עלימו

עיניו פקחות בל לבו יקשים

ישא עמל טרחם אף יסתירמו

יחדיו בצלו ולבכם יניח

כי מגבוה כל חומות גם יחד

עין שופטם אותם ישלים מפחד :

חברת משוררים ויושר ותהלה והמון

ושכל ושיאר קרואים בבית המון

אחר החופה

משוררים כל תופשי כנור עוגב ונגל

קומו וכואו נא נגן היטיבו

אתם נעימי שיר פיקם הרחיבו

שירו לגודל זה שירו על חבל

מתוק בצוף היום ראו עינינו

נפל לישרי לב הוד תפארתנו :

כל קוצר ברוב רנה וזשר הן אתה

זרע

זרע אשר על-מי דמעה זרעת
 גילת ורגן • חן עוד תשבע עתה
 על-כל-אשר ערכה עמל שבעת
 אך זה פרי תקנה צדקת תום דרך
 זה סוף ענוים קץ כל-שפלי ברך
 שן יחרוק תרמית אף-נמס נצח
 בן יהרוג רחב וימותת בעש
 ותחי בתוך עצמות סכלות אך רצח
 תפארתך בל-עוד תושיה תעש
 כי לישרים אף-כיום יגזורי
 נאווה תהלה ותמימים ישורי :
 כל-תופשי כנור עוגב ונבל משוררים
 קומו ובואו נא נגן הישיבו
 אתם נעימי שיר פיכם הריחיבו
 שירו לגודל זה שירו על-חבלי
 מתוק כצוף • היום ראו עינינו
 נפל לישרי לב הוד תפארתנו:
 מה אשאלה עוד כי עיני ראיתו המנו
 פלאי פלאים לא לראות פללתי
 מתוך שאון שואה רגשת סיפתח
 חלקת

חֶלְקָת מְנוּחֹזֶרֶת לִי לְעַד נַחֲלֹתִי
כְּרֵאוֹת מְקוֹם רֶהֱבַע עַל־הַיַּחֲדָד רֵאשׁ יוֹשֵׁר
לְוַיִּת תְּהַלֵּה . חֵן כְּבוֹד וְעוֹשֵׁר :
מְזוֹרֵרִים כָּל־תּוֹפְשֵׁי כְּבוֹד עֹגֵב וְנָבֵל
קִימוֹ וּבֹאוֹ נָא נִגֵּן הִיטִיבוּ
אַתֶּם נְעִימֵי שִׁיר פִּיכֶם הִרְחִיבוּ
שִׁירֵי לְגוֹרֵל זֶה שִׁירֵי עַל־חֶבֶל
מִתּוֹק כְּצוֹף . הַיּוֹם רָאוּ עֵינֵינוּ
נִפְרָא לְיֹשְׁרֵי לֵב הַיַּחֲדָד תִּפְאַרְתָּנוּ
חֶלֶק תְּהַלֵּה אֶל־יוֹשֵׁר הַנֶּפֶס
אֶף אֶל־תְּהַלֵּה יוֹשֵׁר חֶלֶק סֵלָה
תִּרְבַּע גְּדֻלָּתָם . מַעֲלֵה הַגִּבּוֹר
תִּרְוֹם וְתִנְשֵׂא תִלְךָ אֶל־תִּלְךָ
יִתְבּוֹנְנוּ בָנִים לִבָּב יִקְחוּ
יִרְאוּ יֹשְׁרִים אֶף־יִחַדְדוּ יִשְׁמְחוּ :

ת ו ש ל ב ע

